

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ
1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 13ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῆς : ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Ἀ/φών Γ. ΡΟΔΗ — Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια
Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικῆς νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως
«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

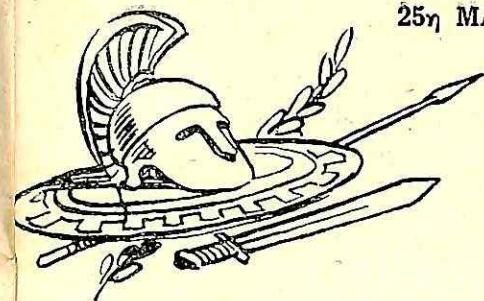
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - CONTENTS

25η Μαρτίου, ἡ σπῖθα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, Μ. Νικολαΐδης..... σελ. 1	The 25th of March by M. Nicolaidis..... Page 1
Πάντα δική μας ἡ Ἄνοιξη (ποίημα) Στ. Σπεράντζα, β) Ε.Ε.Σ., γ) Τὸ Τραγοῦδι τῶν Ἀρματωλῶν (ποίημα) Σ. Σκίπε..... » 2	Spring is always ours. (poem) by St. Sperantz, b) C. R. C. Movement, c) The song of the armed mountaineers (poem) by S. Skipe..... » 2
Τὸ ταξίδι ἐνὸς ζωντανοῦ νεκροῦ, Γ. Κόλιας..... » 3	The journey of a living dead by G. Kolias » 3
Οἱ Σαρακατσάνοι, Ε. Φωτιάδου..... » 4	«Sarakatsanoi» by E. Photiades..... » 4
Τῆνος, Π. Καλονάρου..... » 5	The island of Tenos by P. Kalonaros..... » 5
Τὰ θαλάσσια ρεύματα, Φ. Καραπιτέρη..... » 6	Sea streams by F. Karapiperis..... » 6
Στὴ Χώρα τῶν Μάγας, Ν. Δημητροκάλλη..... » 7	In the land of Mayas by N. Demetrocalis..... » 7
Τὰ γεύματα, Κ. Γεωργούντζου, β) Στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Α. Κανακάρη, γ) Ὁρεπτικὴ ἀξία φυτικῶν τροφίμων, Σπ. Δοντά..... » 8	Meals by K. Georgountzos b) At the R. C. Hospital, by A. Kanakaris c) Nutritive value of vegetable food by Sp. Dontas..... » 8
Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, Κ. Παπαναγιώτου..... » 9	Paul, the Apostle of Nations by K. Papapanagiotou..... » 9
Ὁ Ντεμοντζέυ, Π. Γρίσπου..... » 10	Demontzey by P. Grispos..... » 10
Στὴ Χώρα τῶν Διαμαντιῶν, Β..... » 11	In the land of diamonds by B..... » 11
Φωτογραφίαι δράσεως..... » 12-13	Activity in pictures..... » 12-13
Οἱ κίνδυνοι ἀπὸ τῆς μύγας, β) Νέα καὶ Περίεργα..... » 14	Dangers from flies..... » 14
Ὁ Μάρτιος, Γλ. Πρωτοπαπᾶ..... » 15	b) News and oddities by B. G. March by Gl. Protopapa..... » 15
Ρέιφερ Τζόνσον, Σπ. Αὐλωνίτη..... » 16	R. Johnson by Sp. Avlonitis..... » 16
Προστατεῦτε τὰ μελισσοτροφικὰ φυτὰ, Ἐμ. Ἀνάση..... » 17	Protect the bee plants by E. Anassis..... » 17
Ἕνα Μαρτυρικό ἔθιμο, Β. Οικονομιδῆ..... » 18	A march habit by B. Oeconomides..... » 18
Πρώτες Βοήθειες—Λιποθυμία, β) Ἡ πίστις (ποίημα) Γ. Δροσίνης, γ) Τὸ Μπουμποῦκι (ποίημα) Σ. Κωτσαρῖδης..... » 19	First Aid : Fainting, b) Faith (poem) by G. Drossinis, c) The bud (poem) by S. Kotsaridis..... » 19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... » 20	G. J. R. C. Movement..... » 20
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν..... » 21	J. R. C. groups activity..... » 21
Μαθητικὴ Συνεργασία..... » 23,23,24	Pupils' contribution..... » 23,23,24
Ἡ χελώνα πρωταθλήτρια ΑΝ. ΒΩ..... » 25	Tortoise, the champion by ΑΝ. VO..... » 25
Ἐξώφυλλο : Θ. Κολοκοτρώνης Π. φὸν Ἐς..... »	Front cover : Th. Kolokotronis..... »
Ὁπισθόφυλλο : Διπλὴ γιορτὴ. Στίχοι Γ. Βερίτη. Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου..... »	Back cover : Double fête, Verses by G. Veritis, Music by A. Panagiotopoulos..... »

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου μας εἶναι ἔργον τοῦ Γερμανοῦ Ζωγράφου Πέτρου. Ἐς Παρισὶα τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην καὶ Ἑλληνας πολεμιστάς. Εἶναι τμήμα μεγάλου πίνακος, τὸ πρωτότυπον τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ Μονάχου. Ὁ Πέτρος φὸν Ἐς ἐγεννήθη τὸ 1792 εἰς Ντύσσελντορφ τῆς Γερμανίας καὶ ἀπέθανε τὸ 1871 εἰς Μόναχον. Ἦταν διακεκομμένος ζωγράφος μαχῶν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν μεγαλογραφίῶν, ὡραιότατα δὲ ἔργα τοῦ κοσμοῦν τὰ ἀνάκτορα καὶ τὴν πινακοθήκην τοῦ Μονάχου καὶ τοῦ Βερολίνου.

Ἡ ζωγραφίσις τῶν ἡρώων καὶ τῶν σκηνῶν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνετίθη τὸ 1827 εἰς τὸν Ἐς ὑπὸ τοῦ φιλέλληρος Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, Λουδοβίκου, πατρὸς τοῦ πρώτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Ὁθωνος, διὰ τὴν διακόσμησιν τῶν στοῶν τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου τοῦ Μονάχου. Τὴν ἐμπνευσαν δὲ τοῦ Γερμανοῦ καλλιτέχνη βοήθησε καὶ προήγαγε ἡ ἐπισκεψίς του εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μετὰ τοῦ Ὁθωνος καὶ ἐγνωρίσθη προσωπικῶς μὲ πολλοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἡρώων.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

ἡ σπῖθα
τῆς Ἑλληνικῆς
ψυχῆς =

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τόμος
16 8 85
ΗΜΕΡΟΜ. 36199
ΑΡΙΘ.

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἡ 25η Μαρτίου τοῦ 1821 εἶναι μιὰ κορυφαία στιγμή τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μιὰ ἀπὸ τῆς πρὶ κορυφαίας στιγμῆς του, πού, μαζί μὲ τῆς ἄλλες, δείχνει καὶ αὐτὴ, γιὰ μιὰν ἀκόμη φορά, αὐτοῦσια καὶ αὐθεντικά, τὴ βαθύτερη καὶ γνησιώτερη ψυχικὴ του ὑπόστασι καὶ δυναμικότητα.

Δὲν εἶναι ἓνα τυχαῖο καὶ συμπτωματικὸ γεγονός, πού τὸ ἐπρόκάλυψε μιὰ ξαφνικὴ καὶ ἀνέλπιστη ἐκρηξίς αἰσθημάτων στιγμιαίων καὶ παροδικῶν. Εἶναι ἡ σπῖθα, πού ἦταν κρυμμένη στὴ στάχτη—ἡ ἀσβεστη καὶ αἰώνια σπῖθα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς—πού τὴν κρατοῦσε τέσσερες ὁλοκλήρους αἰῶνες στὰ πρὶ ἱερὰ τῆς βάθης καὶ τὴν ὑποδαύλιζε καὶ τὴν ζωογονοῦσε καὶ τὴν ἀνανέωνε ὁλοένα μὲ τὸ κρυφὸ σκολεῖο, μὲ τοὺς ἀρματωλοὺς καὶ τοὺς κλέφτες, μὲ τὰ ἑνδεκα ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν παιδιῶν τῆς, μὲ τὸ πονεμένο τραγοῦδι τοῦ ἀνώνυμου λαϊκοῦ τραγοῦδιστῆ τῆς, μὲ τὰ θούρια τοῦ Ρήγα καὶ τὰ ἔθνικα μηνύματα τῶν ἄλλων πνευματικῶν τῆς ἡγετῶν, μὲ τὸ ἱερὸ σύνθημα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Εἶναι ἡ ἴδια σπῖθα, πού εἶχε ἀναπηδήσει καὶ ἀπὸ ἄλλα πρὶ βαθιὰ ἀκόμη καὶ πρὶ παλὰ στρώματα στάχτης, τὰ στρώματα, πού οἱ αἰῶνες καὶ ἡ ἱστορία εἶχαν συσσωρεύσει τὸ ἓνα πάνω στὸ ἄλλο, μέσα στὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὅπως τὰ πυριγενῆ πετρώματα τῆς γῆς, πού οἱ μεγάλες ἡφαιστειογενεῖς ἐκρήξεις ἔχουν στρώσει κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειά τῆς. Εἶναι ἡ σπῖθα, πού εἶχε λάμψει στὶς Θερμοπύλες καὶ στὴ Σαλαμίνα καὶ εἶχε κατακάψει τὴν Περσικὴ βαρβαρότητα· ἡ σπῖθα, πού, ἀντίθετα, ἀνάβοντας τὸν πυρσὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἶχε φωτίσει καὶ ζωογονήσει ὁλόκληρο τὸν τότε κόσμον· ἡ ἴδια, πού εἶχε διαπεράσει τὴ βορειὰ πλάκα τῆς Ρωμαιοκῆς κυριαρχίας καὶ εἶχε θαμπώσει κι ἐπισκίασει τοὺς ἰδίους τοὺς κατακτητάς· ἡ ἴδια, πού εἶχε φωτίσει καὶ λαμπρύνει τὴ χιλιόχρονη Βυζαντινὴ μας αὐτοκρατορία.

Εἶναι ἡ σπῖθα τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ἀρετῆς στὴν πρὶ πλατεῖα καὶ μεγάλη σημασία τους, ἡ σπῖθα τῶν πρὶ ὡραίων καὶ ὑψηλῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν, ἡ σπῖθα τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἶναι ἡ σπῖθα, πού γίνεται φλόγα πανίσχυρη καὶ ἀκαταγνώστη, μιὰ πελώρια καταλυτικὴ καὶ ἀναδημιουργικὴ καὶ δύναμις, πού λυώνει τὰ σιδέρα τῆς σκλαβιάς καὶ τῆς ψυχῆς, πού ἐξαφανίζει τὰ ἐξωτερικὰ ἐμπόδια καὶ ἐξαγνίζει τῆς ἐσωτερικῆς ἀδυναμίας, πού ὑποτάσσει τὴ στενὴ καὶ στενὴ λογικὴ στὸ αἶσθημα τῆς καρδιάς καὶ στὴν ἔξαρσι τῆς ψυχῆς, πού συντρίβει τὴ Βία καὶ τὴν Ὑλὴ καὶ στήνει στὴ θέσι τους τὴν Ἰδέα καὶ τὸν Πολιτισμό.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἀκατάλυτη ἱερὴ σπῖθα στὴν ψυχὴ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐβάδιζε πάντα ἀνάμεσα στοὺς μακροὺς αἰῶνες καὶ στὰ κοσμολογικὰ γεγονότα κι ἐσυνέχισε πιστὰ καὶ σταθερὰ τὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἱστορίας τῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Μικρὴ στὸν ἀριθμὸ καὶ στὴν ὕλική δύναμι, ἀπομονωμένη φυλετικά, ζώντας σὲ μιὰ στενὴ καὶ ἄγονη χώρα, περιστοιχισμένη ἀπὸ πολυάριθμους καὶ πανίσχυρους ἐχθρούς, πού τὴν χτυποῦσαν ἀδυσώπητα ἀπὸ παντοῦ, ὕψωνε πάντα ἐναντίον τῶν προκλήσεων τῆς μοίρας καὶ τοῦ περιβάλλοντος τὴ δύναμι τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τῆς. Ἀνακαλώντας κάθε φορά ἀπὸ τὰ ἱερὰ βάθη τῆς μικρῆς σπῖθας ζωῆς καὶ δημιουργίας, πού ὁ Θεὸς εἶχε ἀποθέσει μέσα τῆς, τὴν ξεπετοῦσε ὀρμητικὰ καὶ ἀσυγκράτητα σὰν ἐκρηκτικὴ φλόγα, καὶ μὲ τὴν ἀκατάλυτη δυνάμει τῆς ἀντιστεκόταν στὸν Ἀριθμὸ καὶ στὸν Ὀγκο, ξεπερνοῦσε τῆς πρὶ βίαιες καὶ ριζικὲς—τοπικὲς καὶ παγκόσμιες—ἀναστατώσεις καὶ μεταβολές, καὶ κρατοῦσε ἀνέπαφη καὶ καθαρὴ τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ τῆς σύνθεσι, τὴν ὀργανικὴ καὶ βιολογικὴ τῆς ὑπόστασι, τὸ ἀνεξάντλητο καὶ διαρκὲς ἀνανεούμενο ἀπόθεμα τῶν πολιτιστικῶν τῆς παραδόσεων καὶ ἀρχῶν.

Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη πάλη τοῦ πνεύματος τῆς Ἑλευθερίας, ἐναντίον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς Βίας καὶ τῆς Τυραννίας, ἓνας ἀκατάπαυστος ἀγὼν τοῦ Πολιτισμοῦ ἐναντίον τῆς Βαρβαρότητος. Καὶ μαζί ἡ Νίκη καὶ ἡ Δόξα. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ὄχι μόνο ἐπιζοῦσε κάθε φορά καὶ ὅταν ἀκόμη ὑποχωροῦσε καὶ λύνιζε καὶ φαινομενικὰ ὑπέκυπτε, γιὰ νὰ ξανασηκωθῇ ἔπειτα καὶ νὰ ξαναζήσῃ μιὰ νέα, πρὶ λαμπερὴ περίοδο ἀκμῆς—ἀλλὰ καὶ πραγματοποιοῦσε ὁλοένα νέες ἀνώτερες πνευματικὲς κατακτήσεις, ἀνανεώνοντας καὶ πλουτίζοντας τὸ θάυμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Γι' αὐτὸ ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἱστορία τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ. Ὅπου ὑπάρχει Ἑλλάδα, ὑπάρχει Ἑλευθερία καὶ Πολιτισμός. Καὶ ἀντίστροφα: Ὅπου ὑπάρχει Ἑλευθερία καὶ Πολιτισμός, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ Ἑλλάδα.

Καὶ ἡ προαιώνια καὶ ἀκοίμητη σπῖθα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ ἀναδύεται ἀπὸ τὴν ἱερὴ στάχτη τῆς δοξασμένης τῆς ἱστορίας. Καὶ ὅπως ἀναδύθηκε ὁλόλαμπρη καὶ ὁλόφλογη στὴ μεγαλειώδη ἀντιμετώπισι τῶν δύο σιδηροφράκτων κολοσσῶν τοῦ ναζισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ· καὶ ὅπως ξεπετάχτηκε ἀργότερα, γιὰ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴ φόβερὴ ἀπειλὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς· καὶ ὅπως ἀναπήδησε πάνω ἀπὸ στερεῖς καὶ ὤκεανους, γιὰ νὰ λάμψῃ θαυμαστὸ φωτεινὸ μετέωρο, στὴ μακρινὴ Κορέα· ἔτσι ἀνάβει καὶ σήμερα, σὰν ἀκράτητη καὶ καταλυτικὴ φωτιά ἡφαιστείου, γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν τῆς Κύπρου μας. Καὶ δὲν πρόκειται νὰ σβῆσῃ ποτέ, ἀλλὰ θὰ ζῇ καὶ θὰ ξεπετιέται πάντα ὁλόφλογη, ὅσο ὑπάρχει Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὅσο ὑπάρχει δηλαδὴ κόσμος καὶ ζωὴ—ἀκατάλυτη καὶ δημιουργικὴ φλόγα Ἑλευθερίας καὶ Πολιτισμοῦ.

Πάντα δική μας ή "Ανοιξη"

Πατρίδα, πού το φῶς σου πλούσιο εκκόρπιες,
δώρημα κάθε γῆς και κάθε τόπου,
"Ω Μάννα Ἑλλάδα, ἐσὺ τὸ αἰώνιο σύμβολο
τῆς λευτεριάς και τῆς τιμῆς τοῦ ἀνθρώπου

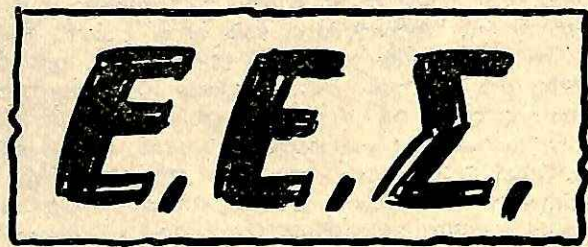
Πατρίδα, τὰ παιδιά σου ὅλα, πού μάχονται
και πού μίας δόξας ἥλιος τ' ἀγναντεύει,
στά πέλαα, στά βουνά, ψηλά στά σύννεφα,
τό θεῖο σου σπαθί ἄς τὰ διαφεντεύει.

Στόν ἥσκιο και στή λάμψη σου μίαν ἀνοιξη
λαοὶ κοιτοῦν νὰ σκάη με πέρηφάνεια
δάφνες κι ἀνθοῦς. Δική μας πάντα ἡ "Ανοιξη
με τ' ἀνθία ἡ με τὰ δάφνινα στεφάνια.

Μιά φούχτα μόνο ἂν εἴμαστε, μὰ ἀπέραντη
μιά δύναμη φωλιάζῃ στήν καρδιά μας.
Ἀπ' τὰ παλιά μας γιά βωμούς παλαιβομε,
γι' ἀδέρφια, γιά γονιούς, γιά τὰ παιδιά μας.

Κι ἄς μάθουν ἀπό μᾶς, ὅσοι ἐδειλιάσανε
σάν τί θὰ πῇ ψυχῇ, λαὸς δικός σου,
πῶς ξαίρομε νὰ ζοῦμε νὰ πεθαίνουμε,
Πατρίδα, σάν μᾶς κρᾶζης στοῦ πλευρό σου.

"Ἔργα τιμῆς και ἀνδρείας ζοῦνε ἀθάνατα.
Τὰ μεγαλεῖα τὰ ψεύτικα περνᾶνε.
Μὰ ἐμεῖς φραγμοὶ θὰ στήνωμε τ' ἀλύγιστα
κορμιά μας στόν ἐχθρόν, ὅποιος και νᾶναι.

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Α' βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1957 παρέσχε πρώτας
βοηθείας και ἐξυπηρέτησε γενικῶς διὰ τῶν διαφόρων
ὑπηρεσιῶν του 71.243 ἀσθενεῖς και τραυματίες.

Ἐκ τούτων οἱ 64.842, μεταξὺ τῶν ὁποίων και 4.111
ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων εἰς Ι.Κ.Α.,
ἔτυχον παροχῆς πρώτων βοηθειῶν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ
Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν, οἱ δὲ ὑπόλοιποι 6.501 ὑπὸ τῶν
Παρακτίων Σταθμῶν ἢ τῶν Προχείρων Σταθμῶν αὐτοῦ.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις: 6.719 τροχαῖα ἀτυχήματα
1.885 νοσήματα κυκλοφορικοῦ συστήματος, 1.065 ἀπό-
πειραι αὐτοκτονίας (ἐξ ὧν αἱ 913 φαρμακευτικὰ δηλη-
τηριάσεις), 326 ἐγκυφαλικά συμφορήσεις, 750 γαστρορ-

ραγία, 320 ἐπιπλοκαὶ κυήσεως και μητρορραγία, 63
ἠλεκτροπληξία.

Ἐκ τῶν 64.842 ἀσθενῶν οἱ 27.142 μετεφέρθησαν
μερίμνη τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν εἰς τὰ ἐφημερεύοντα
Νοσοκομεῖα.

Ἐπιπροσθέτως ἐξυπηρετήθησαν διὰ τῶν ἀσθενο-
φόρων και 5.348 ἀσθενεῖς και τραυματίαι, μεταφερθέντες
τῇ αἰτήσῃ των εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα.

Τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Σταθμοῦ διήνυσαν 370.904 χιλιό-
μετρα.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ
τοῦ Ἀσυνμάτου ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 46 ποντοπόρα
πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενοῦντα μέλη πληρωμάτων
των.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Ε.Ε.Σ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1957 τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας
τοῦ Ε.Ε.Σ. συνέλεξε 2.683 χιλιόγραμμα αἵματος, ἔναντι
2.449 τοῦ 1956, ἐνηργήθησαν δὲ 8.000 μεταγγίσεις
εἰς ἀσθενεῖς, ἔναντι 7.955 τοῦ 1956. Οἱ προσελθόντες
ἐθέλονται αἰμοδοταὶ ἀνῆλθον εἰς 6.106. Ὑπὸ τοῦ Κέν-
τρου αἰμοδοσίας διετέθησαν εἰς ἀπόρους 4.564 φιάλαι
αἵματος

Ε.Ε.Ν. Α'. Δημ. Σχολ. Αἰγίνης ἀσκοῦνται εἰς τὰς πρώ-
τας Βοηθείας.

Juniors of 1st Elem. School Aegina practicing in first Aid.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΕΝΟΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἐδῶ και ὀκτακόσια πενήντα περί-
που χρόνια εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν ἐβασίλευεν ἕνας γενναῖος και
ἀγαπητὸς αὐτοκράτωρ, ὁ Ἀλέξιος
Κομνηνός. Ὁ Ἀλέξιος εἶναι γνωστὸς
διὰ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν μητέρα
του, τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ παιδιά
του και τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰ συμ-
φέροντα τοῦ κράτους. Τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην ἡ αὐτοκρατορία ἐκινδύνευεν
ἀπὸ πολλοὺς ἐχθροὺς και προπαντὸς
ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους, ἀπὸ τοὺς
Φράγκους δηλ. ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
φέροντες κεντημένον τὸν Σταυρὸν εἰς
τὴν χλαίνην των, ἐξεστράτευσαν
ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἰς τὴν
Ἀνατολήν διὰ ν' ἀπελευθερώσουν
τοὺς Ἁγίους Τόπους, τοὺς ὁποῖους
κατεῖχαν οἱ Μουσουλμᾶνοι. Διὰ νὰ
φθάσουν ὁμως ἐκεῖ, δηλ. εἰς τὴν Πα-
λαιστίνην, ἔπρεπε νὰ διασχίσουν
τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως. Πολλοὶ δὲ ἦσαν αἱ ζημίαι
καὶ οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποῖους ἐγνώρι-
σαν και ἐζήτησαν οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι
τῆς αὐτοκρατορίας, ἐκ μέρους τῶν
Σταυροφόρων. Καὶ τοῦτο διότι οἱ
Σταυροφόροι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνε-
ρσαν τοὺς κακοὺς σκοποὺς των,
τοὺς ὁποῖους εἶχον και ἔναντι τῶν
Ἑλλήνων ὑπηκόων τοῦ Ἀλεξίου
Κομνηνοῦ.

Οἱ Φράγκοι ἐκείνοι εἶχον πολλοὺς
ἀρχηγούς. Ἐνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ
πλέον ἱκανός, γενναῖος, φιλόδοξος
ἀλλὰ και πονηρὸς ἦτο ὁ Βοῖμουνδος,
ἀρχηγὸς τῆς γενναίας φυλῆς τῶν
Νορμανδῶν τῆς Κάτω Ἰταλίας, πα-
λαιὸς ὁμως και φανατικὸς ἐχθρὸς τοῦ
αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. Καὶ πρὸς τοὺς
ἄλλους Φράγκους ἀρχηγούς τῶν
Σταυροφόρων συνεκρούσθη ὁ αὐτο-
κράτωρ, πρὸς τὸν Βοῖμουνδον ὁμως
ἡ σύγκρουσις ἦτο σκληρὰ και οἷα-
δήποτε συνεννόησις ἀπεκλείετο. Ἡ
σύγκρουσις ἐκείνη ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν
Συρίαν μεταξὺ Ἀλεξίου και Βοῖμουν-
δου ἔλαβε κακὴν τροπὴν διὰ τὸν δεύ-
τερον. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας
του εἶχον φονευθῇ, ἄλλοι συλληφθῇ
αἰχμάλωτοι, ἄλλοι εἶχον δραπετεύ-
σει, ἐνῶς ἐξ ἄλλου τὰ χρήματα και
τὰ πολεμοφόδια, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος
εἶχε φέρε μαζὶ του ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν
εἶχον ἐξαντληθῇ. Αἱ δυνατότητες
νὰ λάβῃ ἐνισχύσεις ἦσαν ἐλάχιστοι,
καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἀλέξιος εἶχεν ἀνα-
διοργανώσει τὸν στρατὸν του και
τὸν στόλον του. Ὁ Βοῖμουνδος κατε-

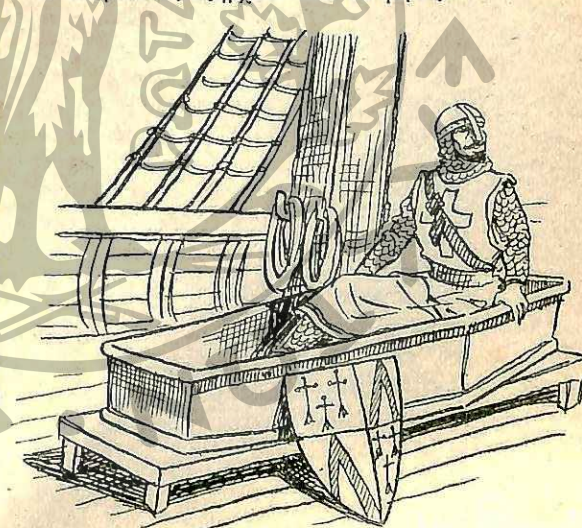
νόει πλέον ὅτι χωρὶς ἐνισχύσεις ἀπὸ
τὴν Δύσιν ὅλα ἦσαν χαμένα δι' αὐτόν.
Κατενόει ἐπίσης ὅτι διὰ νὰ λάβῃ
ἐνισχύσεις ἔπρεπε ν' ἴδιος προσωπι-
κῶς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλὰ
πῶς νὰ γίνῃ τοῦτο, ἐφ' ὅσον ὁ Ἀλέ-
ξιος ἐκυριάρχει εἰς τὴν θάλασσαν και
τὴν ξηρὰν; Εἰπομεν ὁμως, ὅτι ὁ
Βοῖμουνδος ἦτο πονηρὸς και συνεπῶς
δὲν ἦτο δυνατόν παρά νὰ εὕρῃ τρό-
πον, ὥστε νὰ φθάσῃ ἀσφαλῆς εἰς τὴν
πατρίδα του. Ἀς ἴδωμεν, λοιπόν, τί
ἐσκέφθη.

Ἐσκέφθη νὰ διαπλεύσῃ τὴν θάλασ-
σαν ἀπὸ τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀντιοχείας
μέχρι τῆς Ἰταλίας ὡς λείψανον, ὡς
νεκρός. Διέδωκεν ὅτι ἡσθένησε και
ὅτι συναισθανόμενος τὸ τέλος του
ἔκαμε τὴν διαθήκην του. Συμφώ-
νως πρὸς αὐτὴν ἀρχηγὸς τῶν
στρατιωτῶν του θὰ ἐγίνετο ὁ ἐμπι-
στος και ἀφωσιωμένος ἀνεψιὸς του
Ταγγρέδος, τὸν ὁποῖον εἶχε πλησίον
του και ὁ ὁποῖος θὰ ἀνελάμβανε τὴν
διοίκησιν τῆς Ἀντιοχείας. Εἰς τὴν
ἰδίαν διαθήκην ὥρισεν ἐπίσης, ὅτι
τελευταία του θέλησις ἦτο νὰ ἐντα-
φιασθῇ ὁ νεκρὸς του εἰς τὴν πατρίδα
του. Ἀφ' οὗ ἐγιναν ὅλα αὐτὰ διε-
δόθη τεχνιέντως μίαν ἡμέραν, ὅτι
ὁ βαρέως ἀσθενὴς Βοῖμουνδος ἐξέ-
πνευσεν. Ἡ εἰδησις, βεβαίως, κατε-
λύπησε τοὺς ἀμυήτους Σταυροφό-
ρους, νῆχαρίστησε τοὺς Ἕλληνας
ἀντιπάλους του, διότι θ' ἀπηλλάσ-
σοντο ἀπὸ ἕνα ἐπικίνδυνον ἐχθρόν,
και θὰ διεσκέδαζε πολὺ τοὺς ὀλίγους
ἀπὸ τὸ στενὸν του περιβάλλον, οἱ
ὁποῖοι ἐγνώριζον τὴν κωμωδίαν τοῦ
αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. Καὶ πρὸς τοὺς
ἄλλους Φράγκους ἀρχηγούς τῶν
Σταυροφόρων συνεκρούσθη ὁ αὐτο-
κράτωρ, πρὸς τὸν Βοῖμουνδον ὁμως
ἡ σύγκρουσις ἦτο σκληρὰ και οἷα-
δήποτε συνεννόησις ἀπεκλείετο. Ἡ
σύγκρουσις ἐκείνη ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν
Συρίαν μεταξὺ Ἀλεξίου και Βοῖμουν-
δου ἔλαβε κακὴν τροπὴν διὰ τὸν δεύ-
τερον. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας
του εἶχον φονευθῇ, ἄλλοι συλληφθῇ
αἰχμάλωτοι, ἄλλοι εἶχον δραπετεύ-
σει, ἐνῶς ἐξ ἄλλου τὰ χρήματα και
τὰ πολεμοφόδια, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος
εἶχε φέρε μαζὶ του ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν
εἶχον ἐξαντληθῇ. Αἱ δυνατότητες
νὰ λάβῃ ἐνισχύσεις ἦσαν ἐλάχιστοι,
καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἀλέξιος εἶχεν ἀνα-
διοργανώσει τὸν στρατὸν του και
τὸν στόλον του. Ὁ Βοῖμουνδος κατε-

νομισθῇ ὁμως, ὅτι οἱ κίνδυνοι διὰ τὸν
δῆθεν νεκρὸν εἶχον ὀριστικῶς παρα-
μερισθῇ. Κατὰ θάλασσαν ἐκυριάρχει
ὁ στόλος τοῦ Ἀλεξίου. Ἀλλ' ἐκτὸς
τούτου, τὸ πλοῖον θὰ ἦτο ὑποχρεω-
μένον νὰ διέλθῃ πλησίον ἐλληνικῶν
ἀκτῶν και νήσων, ἀκόμη και νὰ
προσεγγίσῃ εἰς λιμένας τῆς αὐτο-
κρατορίας, λόγω τυχόν κακοκαιρίας ἢ
καὶ πρὸς ἀνεφοδιασμόν. Ἀς μὴ λη-
σμονώμεν ὅτι τὰ πλοῖα τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης ἦσαν μικρὰ και ἐκινούνητο μέ-
κουτια και πανιά. Ὁ φόβος νηοσιῶν
ἦτο μέγας και δικαιολογημένος. Ὁ
παμπόνηρος ὁμως ἐκεῖνος Φράγκος
προέβλεπε και παρόμοιον ἐνδεχόμε-
νον. Ἐνῶ, ὅταν τὸ πλοῖον εὐρίσκετο
εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος μακριὰ ἀπὸ
τὴν ξηρὰν και ἀπὸ κάθε ὑποπτον
πλοῖον, ἐξήρχετο ὁ Βοῖμουνδος ἀπὸ
τὸ φέρετρον και ἀσφαλῶς διεσκέδαζε
μὲ τὴν ἐμπνευσίν του νὰ κάμῃ τὸν
πεθαμένον, μόλις ἐνεφανίζετο εἰς τὸν
ὀρίζοντα πλοῖον ἢ ὅταν ἐπλησίαζον
εἰς τὴν ξηρὰν ἐσπευδε νὰ χωθῇ και
πάλιν εἰς τὸ φέρετρόν του και νὰ
κάμῃ τὸν ψόφιον! Ὅχι δὲ μόνον αὐτό.
Οἱ συνεπιβάται του εἶχον τὴν ἐντολήν
νὰ θρηνοῦν γοερῶς και νὰ τραβοῦν τὰ
μαλλιά των διὰ τὸ μεγάλο κακόν,
πού τοὺς εἶχεν εὕρει!

Προέβλεπε τέλος και κάτι ἄλλο
ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος. Τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ταρίχευσις νεκροῦ
ἦτο ἀγνωστον πρᾶγμα, συνεπῶς ἀνα-
πόφευκτος ἀπέβαιναν ἡ σῆψις και ἡ
δυσωμία. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔλλειψις δυ-
σοσμίας ἀπὸ ἕνα νεκρὸν τόσων ἡμε-
ρῶν ἦτο φόβος νὰ προδώσῃ τὴν πλε-
κτάνην, τί ἐσκέφθη ὁ καταχθόνιος
ἐκεῖνος. Διέταξε νὰ πνίσουν ἕνα πε-
τεινόν, τὸν ὁποῖον νὰ βάλουν μέσα εἰς
(Συνέχεια εἰς σελ. 7)

Ὁ Βοῖμουνδος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ φέρετρο.

Σ. ΣΚΙΠΗ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΩΝ

Οἱ ἄρματολοι κ' οἱ κλέφτες δὲν πέθαναν ποτές!
Δεχθῆτε μας βρυσούλες και γάργαρα κρονέρια,
κάτου ἀπὸ κοντοελάτια και πράσινες ὀξίες,
γεια σας παλιές μας σκέπες κ' αἰώνια μας λιμέρια.
Γεια σας, χαρά σας — παλιά μας συντροφιά,
κ' ἐσεῖς θολές ραχοῦλες και μαυρομαντηλοῦσες.
Γεια σας, χαρά σας δάσα ξανθὰ κι ἄγρια θεριά,
δυορφες πέροδιζες μας και πετροκελαϊδοῦσες.
Ἐδῶ, βουνό, μᾶς εἶδες — γεια σου ἰσκιερὸ βουνό! —
νὰ στήνωμε κουβέντες, νὰ λέμε και τραγοῦδια.
Μᾶς δροσίζε τὴν ὄψιν τὸ ἀγέρι τὸ τερπνὸ
και στά καλὰ ἄρματά μας κρεμνούσαμε λουλούδια.
Ἐδῶ ἀπ' τὰ ὄνειράτά μας ἦρθε τὸ πιὸ χρυσό,
μὴν ἀνοιξὶ ἀνθισμένη κ' ἕνα ὦριον καλοκαίρι,
νὰ χύσῃ στήν καρδιά μας ἐλπίδων θησαυρὸ
κι ὑπόσχῃ σὲν ἀνθὶ τοῦ Ἀπριλὶ νὰ μᾶς φέρῃ.

Τά γεύματα

Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ
Ιατρού

Ο οργανισμός μας έχει πολλά κοινά με τις μηχανές. Είναι και αυτός μία θαυμασία μηχανή, που για να εργασθῇ έχει ανάγκη από καύσιμα υλικά. Για τὰ υλικά αυτά αναφέραμε σὲ προηγούμενο τεύχος.

Ἡ βασική διαφορά τοῦ οργανισμού μας ἀπὸ τις μηχανές είναι ἡ ἐξῆς. Ἐάν μία μηχανή δὲν τροφοδοτῆται μὲ καύσιμα υλικά, σταματᾷ, ἐνῶ αὐτὸ δὲν συμβαίνει μὲ τὸν ὀργανισμό μας.

Τὸ σῶμα μας συνεχίζει νὰ ἐργάζεται, παρ' ὅλο ὅτι δὲν τροφοδοτεῖται μὲ «καύσιμα».

Τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ μηχανή, τρόπον τινά, τοῦ οργανισμού μας ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ καίῃ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ της, ἐνῶ τοῦτο δὲν συμβαίνει μὲ τις ἄλλες μηχανές.

Ἡ τροφοδότησις τῆς μηχανῆς μας μὲ καύσιμο ὕλη γίνεται κατὰ τὰ διάφορα γεύματα. Τὰ γεύματα κυρίως είναι τρία.

ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Σὰν φύλλο, πού τὸ ρίχνει ἀπ' τὸ κλαδί τῆς ζωῆς ἕνας ἄγριος ἄνεμος, μοιάζει ὁ ἄρρωστος, πού θὰ βρεθῇ ξαφνικά σὲ κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου. Μὲ τὸ ἠθικὸ πεισμένο ἀπ' τὴν ἀρρώστεια κι ἀπ' τὴν ἀλλαγὴ τοῦ περιβάλλοντος, περνάει ἀγρυπνὸς τις πρώτες νύχτες καὶ μαζί του ἀγρυπνοῦν τὸ κορμί, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ σκέψις. Τὶς ὥρες αὐτὲς πού ἡ ψυχὴ φουσκώνει, σὰν τὸ δέντρο, πού τὸ δέρνει τὸ μελτέμι, καλόκαρδοι καὶ πονετικοὶ ἄγγελοι μὲ γλυκὸ πάντα χαμόγελο στὰ χεῖλη, μὲ μάτια, πού φωτίζονται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ φῶς τοῦ καθήκοντος, ἔρχονται μὲ τις λεπτὲς φτερούγες τῆς ψυχῆς τους, σὰν ὀπτασιεῖς ἀέρινες, νύχτα καὶ μέρα γύρω του, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὴν πρὶο μεγάλη ἀποστολὴ στὴ ζωὴ, ν' ἀνακουφίσουν τὸν ἀνθρώπινον πόνο. Μὲ τὴν ἴδια στοργὴ σὲ φτωχὸ καὶ σὲ πλούσιον. Οἱ εὐγενικὲς ἀδελφεῖς τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Οἱ κοπέλλες μὲ τὸν καλλιεργημένο ἐσωτερικὸ κόσμον, μὲ τὴν λεπτότητα τῶν αἰσθημάτων, πού μὲ τις λευκὲς στολὲς τους μοιάζουν σὰν τῆς θείας καλωσύνης

Σὲ ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ δοθῇ προσοχή, είναι τὸ πρωῒν. Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλο.

Ἐάν ἔχουμε φάγει καλὰ τὸ πρωῒ, μπορούμε νὰ ἐργασθούμε ἀνετα ὅλο τὸ πρωῒ σὲ σχολεῖο καὶ νὰ παρακολουθήσουμε δίχως κούρασι τὰ μαθήματα.

Ὅταν ἕνα παιδί εἶναι τὸ πρωῒ τελείως νηστικό, εἶναι δύσκολο νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα καλὰ ἕως τις τελευταῖες ὥρες καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχήν του.

Τὸ μεσημβρινὸ φαγητὸ πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσης ἀρκετὸ καὶ πλήρες.

Τὸ βραδυνὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι βαρὺ καὶ μεγάλο. Τὸ τελευταῖο ἔχει σημασία καὶ γιὰ ὅσους θέλουν νὰ ἀδυνατίσουν. Οἱ Ἄγγλοι, πού τρῶν πολλὴ, ὅσο λίγοι ἄλλοι λαοί, δὲν εἶναι παχείς, διότι τρώγουν πολλὸ τὸ πρωῒ καὶ τὸ μεσημέρι καὶ λίγο τὸ βράδυ.

Τὸ βράδυ, ἐπειδὴ δὲν ἐργαζόμαστε πολὺ, δὲν ἔχουμε ἀνάγκη καὶ ἀπὸ πολὺ φαγητό, διότι ὁ ὀργανισμός μας, ἐπειδὴ δὲν ἐργάζεται, δὲν τὸ καταναλίσκει, ἀλλὰ τὸ κάνει λίπος καὶ τὸ ἀποθηκεύει.

κόρες, πού μὲ θερμὴ καὶ ἄδολη πάντα διάθεσι στᾶζον βόλασμον ἀπὸ τὴ μυρωμένη λήκυθον τῆς ψυχῆς τους, στὶς πονεμένες ψυχὲς τῶν ἀρρώστων. Ὁ γλυκὸς ἦχος τῆς φωνῆς τους εἶναι ἕνα ἄβρο καὶ ἀδιάλεπτο σονέτο χριστιανικῆς ἀγάπης, καλωσύνης, τρυφερότητας, ἀλτρουισμού, πού χαϊδεύει τ' αὐτιά καὶ τὴν καρδιά. Κι ὅλα γύρω ἀπὸ τὸν ἄρρωστο ἀρχίζουν νὰ ξεχειλίζουν ἀπὸ ἐλπίδα ὡς τὴν ἡμέρα, πού θὰ φύγῃ θεραπευμένος πιά, μὲ γραντιωμένη τὴν πίστι καὶ μὲ καινούργιον θάρρος γιὰ τὴ ζωὴ. Εὐσυνειδησία καὶ ἀνώτερη ἀντίληψις τοῦ καθήκοντος διακρίνει καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ τοῦ νοσοκομείου καὶ ἡ παρουσία τῶν διακεκριμένων ὀνομάτων δίνει ξεχωριστὸ κύρος σ' αὐτό. Ἀλλὰ ὅτι νὰ πῇ κανεὶς εἶναι πολὺ λίγα γιὰ τὸ πολιτισμένον αὐτὸ ἴδρυμα, πού τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ λίγες αὐτὲς λέξεις δὲν ἀποτελοῦν τίποτα ἄλλο ἀπὸ μιὰ προσφορὰ εὐγνωμοσύνης σ' ὅλους ἐκείνους, πού στᾶθηκαν στοργικά σὲ προσκέφαλο ἐνὸς ἀρρώστου.

ΑΝΤ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ
Δικαστῆς

Τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὸ στόμα πηγαίνουν διὰ τοῦ οἰσοφάγου εἰς τὸ στομάχι ὅπου ἐκεῖ χωνεύονται.

Ὁ οἰσοφάγος εἶναι ὁ θυρωρὸς τοῦ στομαχοῦ. Αὐτὸς προσέχει πολὺ γιὰ τὸ στομάχι. Δὲν ἀφήνει εὐκολὰ νὰ περάσουν πράγματα, πού νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ πειράξουν τὸ στομάχι.

Τὸ κόμπιασμα, πού αἰσθανόμεθα ὅταν καταπίνουμε μεγάλες μπουκιές, ἢ ὅταν πίνουμε ἀπότομα κρύον νερό, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ οἰσοφάγος κλείνει τὴν εἴσοδόν των πρὸς τὸ στομάχι.

Τὰ διάφορα φαγητὰ μένουν εἰς τὸ στομάχι ἀναλόγως τοῦ εἶδους των, τὸ καθένα διάφορον χρόνον.

Τὰ ὑγρά φεύγουν ἀμέσως ἀπὸ τὸ στομάχι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γάλα, πού μένει μία ἕως δύο ὥρες. Τὰ μακαρόνια καὶ τὰ πολὺ λιπαρὰ φαγητὰ ἔργουν καὶ μένουν περίπου πέντε ὥρες.

Μεγάλῃ ὁμως σημασίᾳ διὰ τὴν καλὴν χώνευσιν ἔχει καὶ ἡ ὀρεξις μας. Προτοῦ φᾶμε εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἴμεθα ἥρεμοι Ὅταν εἴμαστε βιαστικοὶ ἢ θυμωμένοι, τότε δὲν γίνεται κανονικά ἡ χώνευσις.

Οἱ διάφορες σοῦπες, τὰ μπαχαρικά, τὸ λεμόνι, τὸ ξύδι, τὸ ἀλάτι αὐξάνουν τὴν ἐκκρίσιν τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ, δηλαδὴ τοῦ ὑγροῦ τοῦ στομαχοῦ, πού χωνεύει τὰ φαγητὰ.

Τὸ ὑγρὸ αὐτὸ διαλύει ἀκόμη καὶ κόκκαλα μικρά, ὅπως τῶν μικρῶν ζώων ἢ τῶν ψαριῶν.

Θρεπτικὴ ἀξία φυτικῶν τροφίμων

Θερμίδες εἰς 30 δράμια κάθε εἶδους	
Ψωμί	380—
Ζυμαρικά	360—
Ρύζι	350—
Πατάτες	90—
Ὀσπρία ξηρά	300—350
Φασόλια-Μπιζέλια χλωρά	80—90
Ἐλῆες πράσινες	140—
» μαύρες	240—
Ἐλαιόλαδο	900—
Σπορέλεια	900—
Φυτικά ἔλαια ὑδρογονωμένα	900—
Ζάχαρη	400—
Σοκολάτα	450—
Μέλι	300—
Σταφιδόζάχαρο	300—
Χαλβᾶς	450—
Ὀπωρικά φρέσκα	40—60
» ξηρά (σταφίδες, σύκα κάστανα)	250—
» (φουντούκια, καρύδια, ἀμύγδαλα)	600—
Κρασιὰ Ἑλληνικά	70—80
» γλυκά	120—150
Μπύρα	40—
Νερά	—
Ἄλατα	—

Καθ. ΣΠ. ΔΟΝΤΑΣ
Ἀκαδημαϊκός

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε.

Ἡ τρίτη περιοδεία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς τρίτης πορείας τοῦ Παύλου ὑπῆρξεν ἡ Τρωάδα. Ἀπ' ἐκεῖ ἔφυγε γιὰ τοὺς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας, ὅπου εὐρήκε τὸν Λουκᾶ καὶ τὸν Τιμόθεον καὶ σὲ λίγο ἔφθασε καὶ ὁ Τίτος ἀπὸ τὴν Κόρινθο μὲ εὐχάριστες εἰδήσεις, οἱ ὁποῖες διέλυσαν τὰ νέφη τῆς λύπης καὶ τῶν φόβων τοῦ Παύλου, ἐξ αἰτίας τῶν ἀταξιῶν καὶ διχογνωμιῶν τῶν Κορινθίων.

Καθησυχασμένος ἀπὸ τις εἰδήσεις αὐτὲς ὁ Παῦλος ἔγραψε τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν του, συμβουλευόντας τοὺς Κορινθίους νὰ συμφιλιωθοῦν καὶ νὰ μὴ δίνουν πίστι εἰς τοὺς ψευδαποστόλους. Ἀφοῦ περιώδευσε τὴ Μακεδονία, κατηνύθη σὲ Δυρράχιο καὶ ὤδευσε πρὸς τὴν Κόρινθο. Στὴν πόλιν αὐτὴ τῆς χλιδῆς καὶ τῆς ἀκολασίας ξανάφερε ἀνέμεσα στοὺς διηρημένους χριστιανούς τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἀγάπην. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔγραψε τὴν ὑπέροχην γνωστὴ ἐπιστολὴν του πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Ἐπειτα ἀπὸ τρίμηνη παραμονὴ ἐκεῖ ἔστειλε τοὺς ἀκολουθοῦσους του στὴν Τρωάδα καὶ ἐπέστρεψε στοὺς Φιλίππους. Ἀπὸ τοὺς Φιλίππους παρέλαβε τὸν Λουκᾶ καὶ ἔπλευσαν μαζί στὴν Τρωάδα. Ἀπὸ τὴν Τρωάδα ἐπεβίβασθον σὲ πλοῖον, ἐπλευσε στὴ Μυτιλήνη, παρέπλευσε τὴ Χίο, ἔφθασε στὴ Σάμο καὶ τράβηξε γιὰ τὴ Μίλητον.

Ἀπὸ τὴν Μίλητον ὁ Παῦλος ἐπλευσε στὴν Κῶ καὶ στὴ Ρόδο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπεβίβασθον στὰ Πάταρα τῆς Κιλικίας. Κατόπιν παρέπλευσε τὴν Κύπρον καὶ τὴ Συρίαν καὶ ἐπῆγε στὴν Τύρον. Ἀπὸ τὴν Τύρον ἐπλευσε στὴν Πτολεμαῖδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὤδευσε στὴν Καισάρεια, ὅπου ἔμεινε σὲ σπῆτι τοῦ διακόνου Φιλίππου. Στὴν φιλόξενη ἐκείνη κατοικία ἐπῆγε καὶ ὁ προφήτης Ἀγαθός, ὁ ὁποῖος ἐπροφῆτευσεν, ὅτι στὴν Ἱερουσαλὴμ περιμένουν τὸν Ἀπόστολον δεσμίαν καὶ θλίψεις.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Παῦλος μὲ τοὺς συνοδοὺς του ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀγία Πόλιν. Μὲ ἐνθουσιασμό καὶ συγκίνησι τὸν ὑπεδέχθησαν ἐκεῖ οἱ Χριστιανοί. Στὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβου ἐγίνε ἡ σύναξις ὅλων τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν Ἀποστόλων. Στους συγκεντρωμένους αὐτοὺς ἀδελφούς ἐξιστόρησεν ὁ ἀκούραστος καὶ ἀτρωτος στοὺς κινδύνους κορυφαῖος Ἀπόστολος ὅλα ὅσα ἔκαμε γιὰ τὴ διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου στὶς Πολιτεῖες καὶ στὶς χῶρες, ὅπου ἐπῆγε. Γεμάτοι ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀπὸ θαυμασμό οἱ συγκεντρωμένοι πιστοὶ τὸν ἄκουσαν καὶ ἐδόξαζαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς μεγάλες καὶ θαυμαστὲς ἐπιτυχίες.

Ὅλα ἐπῆγαιναν λαμπρά, ὅταν ἡ θύελλα ἐξέσπασε. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Παύλου μαζεύτηκαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Πεντηκοστῆς. Εἶχαν ὀρκισθῇ τόσες καὶ τόσες φορές νὰ τὸν ἐξοντώσουν.

Μία μέρα, πού ὁ Παῦλος μιλοῦσε σὲ τὸ ναὸ ἀνέμεσα σὲ πλήθη Ἰουδαίων, ρίχτηκαν ἐπάνω του, τὸν ἐπίσσαν καὶ τὸν κατηγόρησαν ὅτι εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου καὶ ἐμόλυνε τὸ ναὸ μπάζοντας σ' αὐτὸν τοὺς ἀκολουθοῦσους του Ἑλληνες. Ὅλο τότε τὸ Ἰουδαϊκὸ πλῆθος ὤρμησε μὲ μανία ἐναντίον τοῦ ἀθώου Ἀποστόλου καὶ τὸν ἐσπρωξε βίαια ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ὁ φα-

νατισμένος ὄχλος χτυποῦσεν ἀνηλεῶς τὸν Παῦλον καὶ θὰ τὸν ἐσκοτώωναν, ἂν δὲν ἔφθανε λαχανιασμένος ὁ Ῥωμαῖος χιλιάρχος μὲ ρωμαϊκὸ στρατό.

Μεγάλῃ πάλιν ἐγίνε μὲ τὸ ρωμαϊκὸ στρατὸ καὶ τὸν ὄχλον, πού τὸν φανάτιζαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Παύλου.

Ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἦταν Ῥωμαῖος πολίτης, ὁ χιλιάρχος τὸν ὠδήγησε σὲ στρατῶνα γιὰ νὰ παρουσιασθῇ σὲ συνέδριον τῆς Ἱερουσαλὴμ, πού ἀποτελοῦσε τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον γιὰ θρησκευτικὰ ζητήματα.

Μπροστὰ σὲ τὸ Δικαστήριον αὐτὸ ὁ Παῦλος ἔδειξε θάρρος καὶ ἐτοιμότητα. Κατάφερε νὰ διαιρέσῃ τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς Σαδδουκαίους. Οἱ τελευταῖοι ρίχτηκαν νὰ τὸν κομματιάσουν. Ἀπὸ τὸν κίνδυνον αὐτὸ τοῦσσε τὴ ζωὴ ὁ Ῥωμαῖος χιλιάρχος, ὁ ὁποῖος τὸν ἀρπάξε ἀπὸ τὰ χεῖρια τους καὶ τὸν ἀπεμόνωσε σὲ ρωμαϊκὸ στρατῶνα. Τὴν νύχτα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρουσιάσθη καὶ τὸν ἐνεθάρρυνε. Τὴν ἐπομένη ἡμέρα ὁ χιλιάρχος ἐπληροφορήθη ὅτι τὸν ἐτοιμάζετο συνωμοσία ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τὸν ἔστειλε μὲ συνοδείαν στὴν Καισάρεια.

Ἡ συνοδεία τοῦ χιλιάρχου παρέδωσε τὸν Παῦλον στὸν ἡγεμόνα Φήλικα. Ὁ Φήλις ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἐπιστολὴν τοῦ χιλιάρχου ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῇ. Σκληρὸς ὁμως, ὅπως ἦταν, ἔκλεισε τὸν Παῦλον σὲ Πραιτωριον. Δύο χρόνια ὀλόκληρα ἔμεινεν ἐκεῖ φυλακισμένος. Ὁ πανούργος ἡγεμὼν περίμενε νὰ δωροδοκηθῇ γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Παῦλον. Ὁ Παῦλος τὸ ἤξευρε αὐτό, ἀλλὰ δὲν κατεδέχθη νὰ ἀποφυλάκισθῃ μὲ τέτοιον τρόπο, πού τὸν ἐθεώρει ἐυτελῆ.

Γύρω ἀπὸ τὸ 60 μ.Χ. ὁ Φήλις ἐκλήθη στὴ Ῥώμην καὶ ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς Συρίας Πόρκιο Φίλοστο. Τὸ Συνέδριον ἐκολάκευσε τὸν Φίστον καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ στείλῃ τὸν Παῦλον στὰ Ἱερουσαλὴμ γιὰ νὰ δικασθῇ. Ὁ Παῦλος ὁμως ἔχοντας τὸν κίνδυνον, ἐζήτησε ὡς Ῥωμαῖος πολίτης, νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὸ αὐτοκρατορικὸ δικαστήριον τῆς Ῥώμης.

Ἡ Θεία βουλὴ ἦταν νὰ σταλῇ ὁ Κιλικιανὸς ἀπόστολος στὴ Ῥώμην. Καὶ ἐστάλη

Τὸν ἄλυσσίδεσαν καὶ τὸν ὠδήγησαν σὲ τὸ φρούριον, γιὰ νὰ τὸν φυλακίσουν

μὲ συνοδείαν. Ὅταν εὐρίσκοντο στὴ Γαῦδο τῆς Κρήτης ἐξέσπασε φοβερὴ θύελλα. Ἀνεμοὶ ὀρμητικοὶ καὶ κύματα πελώρια κλυδωνίζαν τὸ σκάφος. Ὅλο τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα καὶ πάλι ὁ κίνδυνος ἦταν μέγιστος. «Περὶρηῖτο πᾶσα ἑλπίς τοῦ σώζεσθαι», ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀκόλουθος τοῦ Παύλου, Λουκᾶς.

Μέσα στὴν ἀπόγνωσιν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, στὴν κόλασιν τῶν μακρομένων στοιχείων τῆς φύσεως, σὲ μαῦρον σκοτάδι τὸν ἡμερῶν καὶ τῶν νυχθῶν, μόνον μία καρδιά ἠλπίζεν καὶ ἕνα πνεῦμα ἐφωτίζετο: Τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν. Ὁ Παῦλος ἤξερε πὺς ἦταν θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ πάῃ στὴ Ῥώμην. Ἐκάλεσε λοιπὸν ὅλους τοὺς ναῦτες καὶ ἐπιβάτες καὶ τοὺς ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ περάσῃ ὁ κίνδυνος καὶ θὰ σωθοῦν ὅλοι. Τοῦ τὸ εἶχεν ἀναγγεῖλει τὴ νύχτα ἄγγελος Κυρίου. Ἐπειτα ἀπὸ ταξίδι μερικῶν ἡμερῶν ἔφθασαν στὴ σημερινὴ Μάλτα, τὴ Μελίτη δηλαδὴ. Τὸ πλοῖον διεῦλθεν κοντὰ στὴν παραλία, ἀλλὰ ὅλο τὸ πλήρωμα ἐσώθη, καθὼς εἶχε βεβαιώσει ὁ Παῦλος, Ἡ πείνα, ἡ δίψα, ἡ ἀγωνία, ἡ ὀρμητικότης τῶν ἀνέμων καὶ ἡ ἀγριότης τῶν θεοράτων κυμάτων, πού τοὺς χτυποῦσαν ἀνηλεῶς, εἶχαν κάμει τοὺς 276 αὐτοὺς ἀνθρώπους σκιές, ἐρείπια, σκιάχτρα. Εὐτυχῶς, πού οἱ Μελιτέζοι οἱ κάτοικοι τῆς Μελίτης—ἦσαν φιλόξενοι καὶ τοὺς ἔδωσαν νὰ φάγουν καὶ νὰ πιοῦν. Τοὺς ἀναψαν καὶ φωτιά νὰ ζεσταθοῦν καὶ νὰ στεγνώσουν, γιατί ἦσαν βρεγμένοι ἀπὸ τὰ κύματα καὶ τὴν καταρρακτώδη βροχὴ, πού τοὺς εἶχε πιάσει σὲ δρόμῳ. Τὸν Παῦλον τὸν ἐδόξασε καὶ μιὰ ὀχία, κρυμμένη στὰ ξύλα, ἀλλὰ δὲν ἔπαθε τίποτε. Τότε παρέλαβον τὸν Παῦλον καὶ τοὺς συντρόφους του γιὰ νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ ὁ πλοῦσιος Διοικητὴς τοῦ νησιοῦ Πόπλιος. Ὁ Παῦλος ἐκεῖ ἐθεράπευσε τὸν βαρεῖα ἄρρωστον πατέρα τοῦ Ποπλίου καὶ πολλοὺς Μελιτέζους ἀσθενεῖς. Στὸ τρίμηνον διάστημα τῆς διαμονῆς του ἐκήρυττε καὶ ἱδρυσε καὶ Χριστιανικὴ ἐκκλησία. Μὲ τὴν αὐγὴ τῆς ἀνοίξεως ἐπεβίβασθον μαζί μὲ τὴν ἀκολουσίαν του σὲ ἕνα Ἀλεξανδρινὸ πλοῖον καὶ ἐπλευσε στὰς Συρακούσας, σὲ Ῥήγιον καὶ στοὺς Ποτιόλους τῆς Ἰταλίας.

Ἀπὸ τοὺς Ποτιόλους ἐπῆρε τὸ δρόμον γιὰ τὴν αἰωνία Ῥώμην. Πολὺ τὸν συνεκίνησεν ἡ ὑποδοχὴ, πού τοῦ ἔκαμαν οἱ χριστιανοὶ καὶ ἐθαύμασε τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, τὰ λαμπρὰ οἰκοδομήματα τῆς καὶ ὅλες τὶς θαυμάσιες ὁμορφίες τῆς, πού τέτοιες μόνον στὴν Ἀθήναν καὶ τὴν Κόρινθον εἶχεν ἰδεῖ. Στὴ Ῥώμην ὁ Ῥωμαῖος φρουράρχος τὸν ἐφυλάκισε. Τοῦ ἔβαλε φρουρὰ σ' ἕνα ἰδιωτικὸ σπῆτι, ὅπου εἶχεν ἐλευθερίαν νὰ δέχεται τοὺς φίλους του. Ἐμεινε φυλακισμένος ἐκεῖ δύο ὀλόκληρα χρόνια, σὲ διάστημα τῶν ὁποίων ἐκήρυττε συνεχῶς καὶ ἠύξανε τὸ χριστιανικὸ ποίμνιον. Ἀπὸ τὴ φυλακὴν τοῦ ἐπέστειλεν ἐπιστολὰς μὲ ἐμπιστὰν τὸν πρόσωπα. Σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὰς—πρὸς Ἐφεσίους—κάνει μίαν σπουδαῖοτατην σύστασιν στὰ παιδιὰ: «Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ἐν Κυρίῳ».

Μέσα ἀπὸ τὴν φυλακὴν, φροντίζει καὶ τακτοποιεῖ ὅλα τὰ ζητήματα τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν. Σὲ ὅλους γράφει ὅτι θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ πάλιν. Καὶ ὅλοι τὸν περιμένουν...

Ο ΝΤΕΜΟΝΤΖΕΎ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Υπάρχουν ονόματα, που ανήκουν στην Ανθρωπότητα ολόκληρον και γιαυτό πρέπει να είναι γνωστά εις όλους τους λαούς. Τέτοιο είναι και το όνομα του Π. Ντεμοντζέυ.

Ο Ντεμοντζέυ ήταν Γάλλος δασικός, που υπηρέτησε προ 100 ετών εις την περιοχήν των Άλπεων. Έτυχε την εποχή εκείνη, δηλ. γύρω εις τὰ 1860, να γίνουν μεγάλες πλημμύρες εις την Νότιον Γαλλίαν, που έκαμαν σοβαρές ζημιές. Τότε για πρώτη φορά έσκέφθησαν πώς ήταν δυνατόν να αντιμετωπίσουν το κακόν κατά τρόπον ριζικόν. Είχαν ήδη αρχίσει να εκτελούν τεχνικά έργα εις τὰς κοίτας των ποταμών, αλλά τὰ έργα αυτά και δαπανηρά ήταν και κατεστρέφοντο γρήγορα, διότι τίποτε δεν είναι δυνατόν να αντισταθῇ εις την όρμην της πλημμύρας. Τότε, λοιπόν, ο Ντεμοντζέυ υπέδειξε την ανάγκην να καταπολεμηθούν οι χείμαρροι εις τὰς κοίτας των, επάνω εις τὰ βουνά, με συνδυασμόν κατασκευής μικρών, ελάχιστων δαπανηρών, τεχνικών έργων και αναδάσωσης. Κυρίως η καταπολέμησις των χείμαρρων θα έβασίζετο εις την αναδάσωσιν τὰ δὲ μικρά τεχνικά έργα θα ήταν βοηθητικά και προσωρινά, έως ότου τὰ φυτάρια των αναδάσωσης αναπτυχθούν και σκεπάσουν το έδαφος.

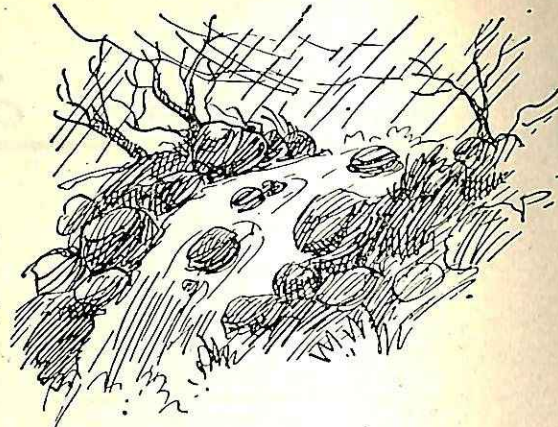
Υστερα από πολυχρόνιες συζητήσεις και άμφιταλαντεύσεις άπεφασίσθη να εφαρμοσθούν οι υποδείξεις του και έτσι για πρώτη φορά ήρχισαν εις την Άνω Βλεών της Ν. Γαλλίας εργασίαι άποσβέσεως χείμαρρων, όπως λέγονται εις την τεχνική γλώσσα. Οι εργασίες αυτές ήρχισαν από τον χείμαρρον Λαμπουρέ και τὰ άποτελέσματα υπήρξαν καταπληκτικά. Έτσι, από τότε δηλ. από

τὰ 1882, ισχύει η Νομοθεσία «περι άποκαταστάσεως και συντηρήσεως όρειων έδαφών» και από τότε η Γαλλία κατέχει την πρώτην θέσιν εις τον Κόσμον εις ό,τι άφορά την τεχνικήν προς καταπολέμησιν της διαβρώσεως και έχει γίνει ο δάσκαλος εις όλα τὰ Έθνη.

Ο Ντεμοντζέυ ητύχησε να ιδη την παγκόσμιον αναγνώρισιν του έργου του. Μετά τον θάνατόν του η Γαλλική Κυβέρνησις ένέκρινε να στηθῇ εις τὸν αυχένα Λαμπουρέ η προτομή του, εις τὸ βάθρον της οποίας διαβάζομεν τὰ λόγια αυτά του ίδιου Ντεμοντζέυ.

«Δεν γνωρίζω ευγενεστέραν άποστολήν, παρά να βοηθώμεν την Φύσιν να άποκαταστήσῃ εις τὰ βουνά μας την τάξιν, την όποίαν είχαν η ίδια τόνσον σοφά εγκαταστήσει και την όποίαν η άπρνοησία του ανθρώπου μετέβαλε εις πραγματικόν χάος.»

Τὰ λόγια αυτά του μεγάλου Ντεμοντζέυ έκαμε επίκαιρα ο έφετείνος βαρὺς χειμώνας με τις πολλές βροχές και τις καταστρεπτικές πλημμύρες. Μας υπενθύμισε ότι η Χώρα μας έχει πολλούς χείμαρρους, διότι τὰ βουνά μας είναι άποδασωμένα. Σήμερα όμως γνωρίζομε τὸ φάρμακο για να καταπολεμήσωμε τὸ κακό. Είναι η άναδάσωσις. Δυστυχώς όμως η αναδάσωσις είναι πολὺ άργή και τὰ άποτελέσματά της εμφανίζονται πολὺ άργότερα. Εις πολλές περιπτώσεις, εν τούτοις, χρειάζεται να έχουμε γρήγορα άποτελέσματα, διότι τὸ κακό έπροχώρησε και η διάβρωσις μάς άπειλεί με άμεσες καταστροφές. Εις τις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζεται η άναχλόασις με σπόρον θαμνωδών φυτῶν, τὰ όποια αναπτύσσονται γρήγορα

και δημιουργούν με τὰς ρίζας των ένα πολύτιμον προστατευτικόν μανδύαν. Εις τὸ σημείον αυτό θα μνημονεύσω ένα ενδιαφέρον περιστατικόν από τον τόπον μας. Τὸ αναφέρει, εις ένα άρθρον του, ο Άντωνιος Άδριανόπουλος, που έχρημάτισε Γεν. Έπιθεωρητής Δασῶν εις τὸ Υπουργείον Γεωργίας και καθηγητής εις την Άνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν Άθηνών και ο όποιος άπέθανε προ όλίγων μηνῶν.

Όταν, εις τὰ 1931 έπεσκέφθη τὰ αντιχειμαρρικά έργα, που έγένοντο εις τον ποταμόν Χάραδρον της Μεσσηνίας, έκαμε λόγον διὰ την ανάγκην να εύρεθῇ τρόπος για τὴ γρήγορην επικάλυψιν του έδαφους με δασική βλάστησι. Ένας χωρικός από τὸ γειτονικὸ χωριὸ Άνω Μέλπεια, που παρακολουθοῦσε τὴ συζήτησιν, τον ώδήγησε σὲ κάποιον χωράφι του, που εύρίσκετο εις την κλιτύν και τὸ όποιον αυτός τὸ είχε προστατεύσει από την κατολίπθῃσιν, σπέρνοντας εις τὸ από πάνω μέρος και με μεγάλη πυκνότητα τον θάμνον σπάρτον. Δεν είχε περάσει ούτε ένας χρόνος από τον καιρόν της σποράς και τὸ έδαφος είχε πυκνοφυτευθῇ με σπάρτα ύψους 50-60 πόντων. Έτσι είχε προφυλαχθῇ έντελῶς από τὴ διάβρωσιν και είχε στερεωθῇ.

Από τότε, λοιπόν, η Δασική Υπηρεσία άπεφάσισε να χρησιμοποιοῇ εύρύτατα τὸ σπάρτον εις αναχλοάσεις έδαφῶν, εις τὰ όποια γίνονται αντιχειμαρρικά έργα. Ο άνώνυμος εκείνος από την Άνω Μέλπειαν της Μεσσηνίας χωρικός είχε γίνει, χωρίς να τὸ γνωρίζῃ, ένας δάσκαλος εις την τεχνικήν των αναχλοάσεων, υποδεικνύοντας ένα από τὰ καταλληλότερα φυτὰ του τόπου μας για έργα στερεώσεως έδαφῶν. Τέτοια διδάγματα βγαλμένα από την παρατήρησιν, ήμπορεί να δώσῃ κάθε άνθρωπος και να βοηθήσῃ έτσι την Έπιστήμη, διότι και η Έπιστήμη έγεννήθη από την κοινή πείρα.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

(Από τὸ δμῶνυμο μυθιστόρημα του Ίουλίου Βέρν)

[6]

Τὸ πρωτὶ ξεκίνησαν έφιπποι

κλέφτη και θα μου τὸν φέρῃ. Παιὸς θέλει να λάβῃ μέρος σ' αυτό τὸ κυνηγητό;

«Έγώ», φώναξαν άμέσως δύο από τους συνδαιτημόνες. Ο ένας ήταν ο Κυπριανὸς Μερὲ κι ο άλλος ο γνωστός μας Ίταλὸς Γκιουζέπε.

—Ωραία, κύριοί μου, σὰς εύχαριστῶ, άποκρίθηκε ο Ουάκνιν.

Υστερα συζήτησαν για λίγο οί τρεις τους κι έμειναν σύμφωνοι, πὼς ο φυγάς θα είχε πάρει ασφαλῶς τὸ δρόμο προς τὸ Τράνσβαλ. Κάθε άλλος δρόμος θα τον έρριχνε μέσα στίς άγριες φυλές των ίθαγενῶν, που κατοικοῦσαν ολόγυρα, η στίς περιοχές που ήταν γεμάτες από θηρία.

Πρὸς τὸ Τράνσβαλ λοιπόν έπρεπε να διευθυνθοῦν άμέσως. Θα έταξίδευαν φυσικά έφιπποι. Έτσι είχαν τὴ βεβαιότητα, πὼς θα μπορούσαν να τον φθάσουν γρήγορα, γιατί ο Ματακίτ όχι μόνο δεν είχε ιδέα από ίππασία, αλλά και από μικρὸς τὰ έφοβόταν τὰ αλογα. Όστεν δεν υπήρχε άμφιβολία, ότι επήγαινε πεζός.

Κι άφοῦ τέλος πάντων συνενωθήκαν για όλα, ο Ουάκνιν τους έσύστησε να πάνε να κοιμηθοῦν άμέσως, γιατί τὸ πρωτὶ έπρεπε να ξεκινήσουν χωρίς άναβολή.

Ο Γκιουζέπε τους έκαληνύχτισε και άπομακρύνθηκε. Ο Κυπριανὸς όμως πριν αναχωρήσῃ είπε στον μεγαλοεπιχειρηματία:

—Συγγνώμην, κ. Ουάκνιν. Πρέπει να σὰς πῶ, ότι έγώ θα λάβω μέρος στην καταδίωξι άφιλοκερδῶς. Δεν θέλω τις λίρες. Θέλω μόνο να βρεθῇ τὸ «Άστρο της Ημέρας».

—Άλήθεια; !!! Ά, μά σὺ, παιδί μου, έχεις πάντα πολὺ ώραίες ιδέες, έφώναξε ο Ουάκνιν. Πήγαινε και μακάρι να τον πιάσῃς έσὺ τον κλέφτη. Καλὴ έπιτυχία.

Κι ενώ τώρα ο Κυπριανὸς επήγαινε σὸ σπῖτι του για ν' αναπαυθῇ, άκουσε δίπλα του ψιθυριστά:

—Παπάκη, πάρε με μαζί —Πάρε με μαζί σου, να χαρῆς σου, να ζήσης.

Ήταν ο άγαπητός του Τσιν-Λί, που δεν έννοοῦσε ν' άφήσῃ μόνο τον κύριό του σ' ένα τέτιο ταξίδι. Άλλά

κ' εκείνος ήξερε καλά πόσο χρήσιμος θα του ήταν ο πιστός Κινέζος.

—Και βέβαια θα σὲ πάρω, του άποκρίθηκε. Πρωτὶ πρωτὶ φεύγομε.

Έτσι τὸ πρωτὶ, ο Γκιουζέπε, ο Κυπριανὸς και ο Τσιν-Λί ξεκινούσαν έφιπποι από την περιοχή των άδαμαντωρυχείων και λίγο πριν άπ' τὸ μεσημέρι έφθαναν σὸ πρωτό χωριό, που ήταν σὸ δρόμο τους.

Η πρώτη τους δουλειά ήταν να ρωτήσουν αν περάσε κανείς μαῦρος όδοιπόρος κατὰ τις πρωινές ώρες από 'κει. Και φαντασθήτε την έκπληξί τους όταν έμαθαν, ότι περάσε ένας πριν άπ' τὰ σημε

ρῶματα, άλλ' επάνω σ' ένα δίτροχο ζεμένο σὲ μιὰ στρουθοκάμηλο, που έτρεχε σαν άστραπή. Τὰ χαρακτηριστικά του ήταν ίδια με του Ματακίτ. Μιὰ στιγμὴ σταμάτησε, είπαν, για να πιῇ ένα ποτήρι νερό, κι άμέσως έφυγε με την ίδια πάλι ταχύτητα.

Τὸ άπροσδόκητο αὐτὸ νέο έφερε στους ταξιδιώτες μας μεγάλη άπογοήτευσιν. Η στρουθοκάμηλος τρέχει περισσότερο από ένα αλογο. Πὼς λοιπόν θα μπορούσαν να τὴ φθάσουν, άφοῦ μάλιστα ήταν τόσες ώρες μπροστά από αὐτούς;

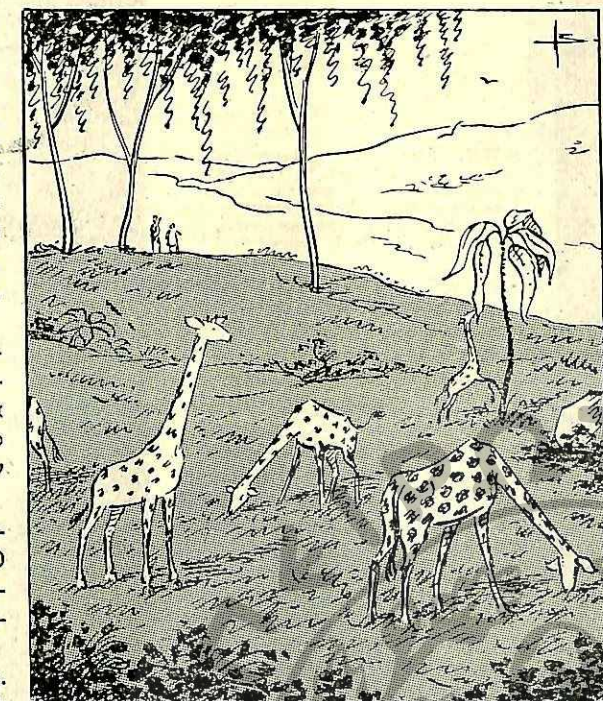
—Έγώ λέω να παραιτηθοῦμε και να γυρίσουμε πίσω, είπε ο Γκιουζέπε.

—Ά, όχι, έκανε ο Κυπριανὸς. Έγώ τουλάχιστον θα εξακολουθῶ την καταδίωξι με κάθε θυσία. Έπειτα η στρουθοκάμηλος μπορεί να είναι γρήγορη, αλλά δεν έχει και τόση άντοχή. Κάποτε θα κου

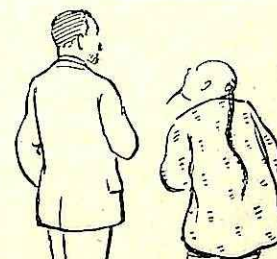
ρασθῇ και θα τὴ φθάσωμε.

Έτσι άποφάσισαν να εξακολουθήσουν τὸ δρόμο τους. Και επί ήμέρες έτρεχαν όσο επέτρεπε η άντοχή των (Συνέχεια εις σελ. 17)

Έτρεχε σαν άστραπή

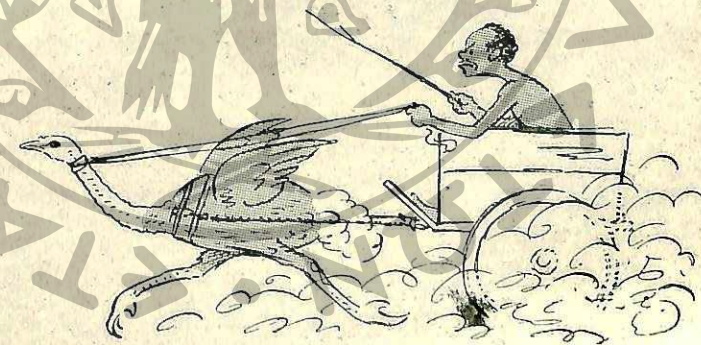

—Τις βλέπεις αυτές, παπάκη;

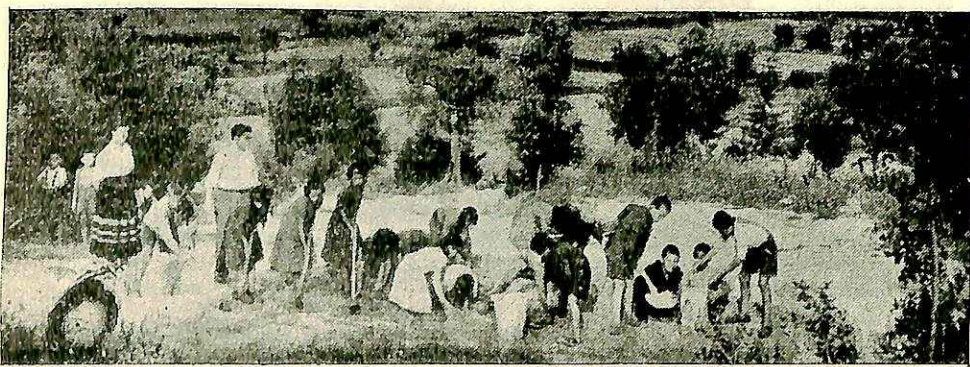

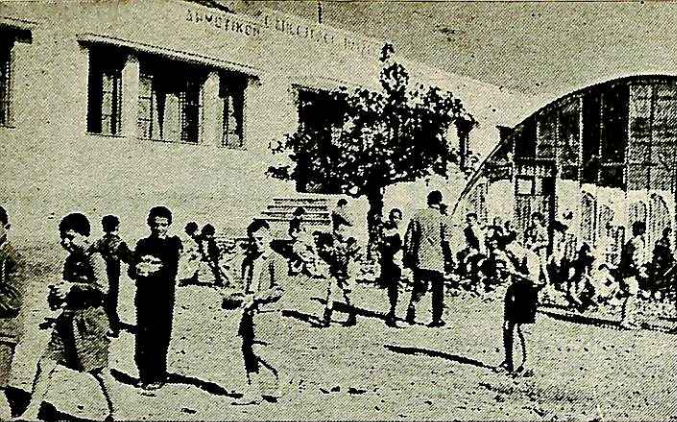
—Πάρε με μαζί σου, να χαρῆς σου, να ζήσης.

Ήταν ο άγαπητός του Τσιν-Λί, που δεν έννοοῦσε ν' άφήσῃ μόνο τον κύριό του σ' ένα τέτιο ταξίδι. Άλλά

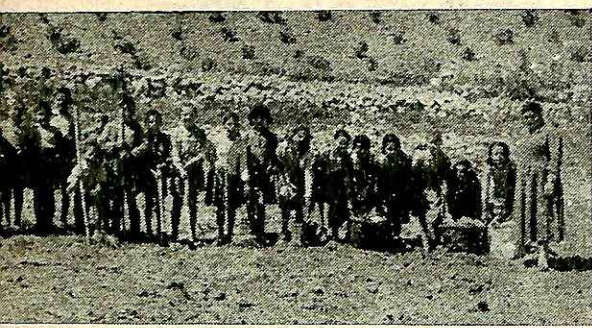

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρυσταλλοπηγής Παραμυθίας εργάζονται διὰ την αναδάσωσιν
Juniors of Elem. School Krystalopigi working for the reafforestation

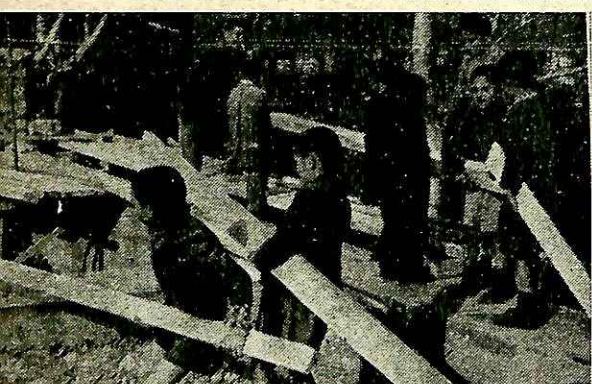

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Οίνου-
σων Χίου καθαρίζουν την
αυλήν του σχολείου.
Juniors of Elem. School
Enoussai, Chios cleaning
their play ground.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χουμερίου
Πεδιάδος εργαζόμενοι εις τόν πε-
ραματικόν αγρόν.
Juniors of Elem. School Cho-
merion working in their ex-
perimental garden.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροτόπου
Δράμας εργαζόμενοι διά τήν ανέ-
γερσιν του νέου διδακτηρίου των.
Juniors of Elem. School Mavroto-
pos working for the reconstru-
ction of their school.

← Ε.Σ.Ν. Γυμνασίον 'Αριδαίας φυ-
τεύουν δένδρα.
Juniors of High School Aridea
planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πεύκης Μεσσηνίας εργαζόμενοι διά
τήν επισκευήν της δεξαμενής του χωριού.
Juniors of Elem. School Perki working for the re-
construction of the Village reservoir.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αλφειούσης 'Ολυμπίας εις τόν σχολικόν κήπον.
Juniors of Elem. School Alfoussa in their school garden.

↑ 'Η χορωδία 'Ερυθροσταυριτών του Γυμν. Μοσχάτου με τόν
Γυμ/ρχην κ. Κ. Παπανικολάου, τόν μουσικόν συνεργάτην μα-
ς κ. 'Αλ. Παναγιωτόπουλον και τούς Καθηγητάς κ. κ. Δ. Φι-
λιπακόπουλον και Δ. Γουδέτην, έπειτα από ένα σκέτς θρησκευ-
τικού περιεχομένου, πού έδωκαν οι 'Ερυθροσταυριτάι της έκτης
τάξεως ύπέρ των άπόρων Μοσχάτου.
The chorus of Juniors of the High School Moschaton, A-
thens with their School Director and our musical collabora-
tor Prof. Panagiotopoulos after a theatrical representa-
tion they gave in favour of the poor.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημοσ. 'Εμπορ. Σχολής Θηλέων 'Αθηνών κατά τήν
έπίσκεψιν των εις τήν παιδόπολιν 'Α'Αγιος 'Ανδρέας.
Juniors of Commercial School for girls Athens visited the
children's town 'St. Andrew.

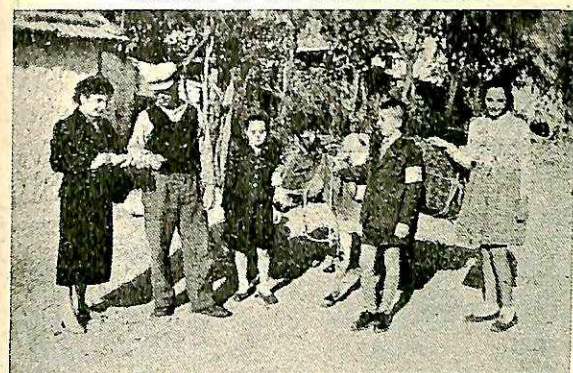

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πλαγιάς Κιλκίς επιδιορθώνουν δρόμον
του χωριού των.
Juniors of Elem. School Playia repairing a village road.

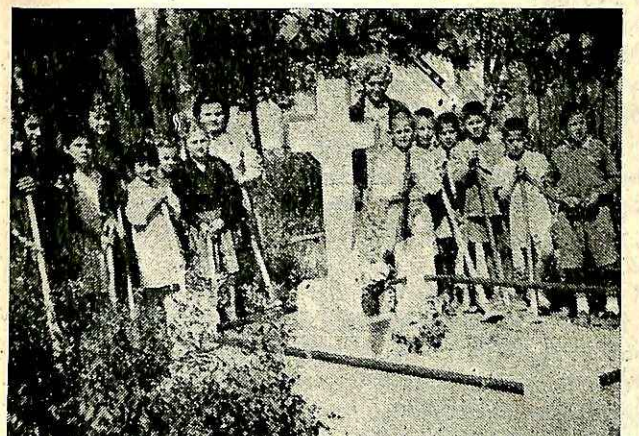
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λακκιάς- 'Αμυντίου επιχωματώνουν τόν σχολικόν
κήπον.
Juniors of Elem. School Lakia cultivating their school garden.

Ε.Σ.Ν. Ν. Πετρίτσιου Σερρών βοηθούν εις τόν έρανον
της φανέλλας του στρατιώτου.
Juniors of Petritsion, Serres helping in the annual
collection of the 'Soldier's flannel'

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίον Ν. Ζίχνης Σερρών επιστρώνουν με λίθους λα-
σπώδη δδόν.
Juniors of High School N. Zichni paving a muddy road

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καμινίων καθαρίζουν τόν Νεκροταφείον του
χωριού.
Juniors of Elem. School Kaminia cleaning the village cemetery.

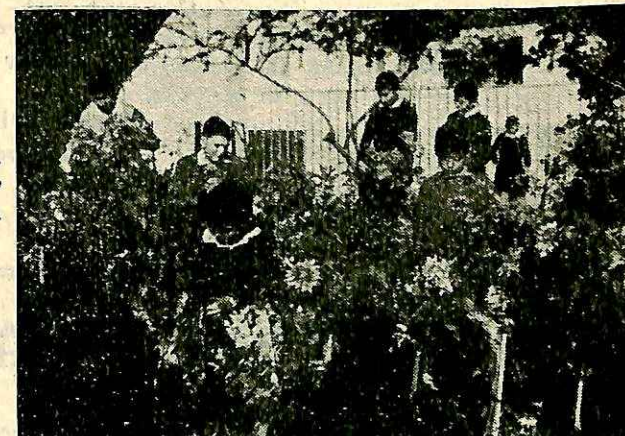
Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. 'Αγίας Παρασκευής 'Αττικής κατά τήν
έπίσκεψιν των εις τόν 'Όικον Τυφλών Καλλιθέας.
Juniors of 1st Elem. School Aghia Paraskevi visited the
House for Blind Children in Kallithea.

→ Ε.Σ.Ν. Α'. Προτύπου
Δημ. Σχολ. Δράμας Ι-
σπεδώνουν τόν προαύ-
λιον του σχολείου.
Juniors of 1st Model
Elem. School Drama
levelling their play
ground.

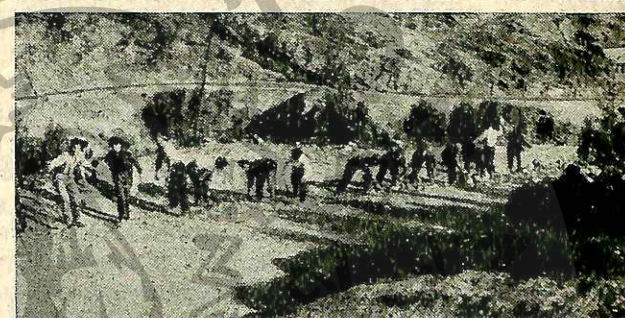
→ Ε.Σ.Ν. 57ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών
εις τόν σχολικόν των κήπον.
Juniors of 57th Elem. School A-
thens in their school garden.

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σκάλας 'Όρω-
πού έβοήθησαν τά όρφανά και τά
άπορα του σχολείου των με ιμα-
τισμίν κλπ.
Juniors of Elem. School Skala.
Oropos helped the poor of their
school with garments.

→ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίον 'Ελασσόνας επι-
σκευάζουν έδδον πλησίον της πό-
λεως των.
Juniors of High School Elasson
repairing a country road near
their town.

Ε.Σ.Ν. 46ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών ετοιμάζουν λεύ-
κωμα δια τούς φίλους των του έξωτερικού.
Juniors of 46th Elem. School Athens preparing
school correspondence portfolios for abroad.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΓΕΣ

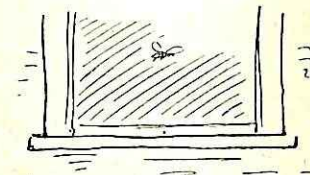
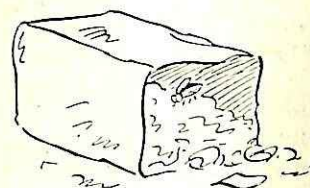

Βλέπεις τη μύγα αυτήν εδώ; Σ' έκανε σταύλο μπήκε και μάζεψε στη μύτη της όσα μικρόβια βρήκε. Σ' ενός άρρώστου ύστερα εκάθισε τὸ σῶμα και ρούφηξε και από 'κεί χίλια μικρόβια ακόμα.

Κι αφού και σ' ένα τενεκέ τῶν σκουπιδιῶν ἐκρύφτηκε κ' έκανε σκουπιδόλουτρο και ὅλη πασαλείφτηκε, βγήκε καταχαρούμενη νὰ κάνη ἐπισκέψεις... Λοιπὸν ν' ἀγγίξῃ ἀπάνω σου μὴν τῆς τὸ ἐπιτρέψῃς.

Μπορεῖ ἀπ' τὴ μύγα νὰ σὲ βροῦν κακὰ πολὺ μεγάλη. Κι αὐτό, παιδί μου, νὰ τὸ πῆς και στὰ παιδάκια τ'άλλα.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Φυσικά θὰ ἔχετε διαβάσει και ἴσως θὰ ἔχετε ἰδεῖ στὸν κινηματογράφο ὅτι οἱ φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς χρησιμοποιοῦν τὸ ταμπούρλο—τὸ γνωστὸ «τάμ-τάμ» ὡς μέσον ἐπικοινωνίας. Ξέρετε ὅμως πόσην ὥρα χρειάζεται ἓνα μήνυμα, γιὰ νὰ μεταδοθῇ ἀπὸ τὸν ἓνα τὸπο στὸν ἄλλο; Ἴσως ταχύτερα και ἀπὸ τὸν τηλέγραφο, ἀν λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας τὶς διατυπώσεις. Ὁ ἰατρὸς K.W. Todd ἀφηγεῖται ὅτι μέσα σὲ 1 ὥρα και 10 λεπτά, ἔλαβε εἶδησι ἀπὸ τὸν ποταμὸ Κογκὸ—γιὰ ἓνα ἀσθενῆ—στὴν πόλι Γιακουσοῦ, δηλαδὴ σὲ ἀπόστασι 2.000 χιλιομέτρων! Γιατί οἱ ἀφρικανοὶ «τηλεγραφηταὶ» με ἐξησημένη ἀκοή, μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν ἓνα μήνυμα ἀπὸ 46 χιλιομέτρα, ὅταν εἶναι ἡσυχία! Βέβαια τὰ ταμπούρλα ἀναμεταδίδουν τὸ μήνυμα.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ θόρυβος γύρω ἀπὸ τὰ ταξίδια στὸ διάστημα ἔχει κορυφωθῇ. Ἀλλὰ ἀκόμα χρειάζεται νὰ υπερνικηθοῦν πάρα πολλὲς δυσκολίες. Νά, π.χ. μία ἀπὸ τὶς πολλὲς. Καὶ τὰ πῖο κοντινὰ ἀστέρια βρίσκονται ἀφάνταστα μακριά. Ἡ ἀπόστασις μετρίεται σὲ ἔτη φωτὸς και κάθε ἔτος φωτὸς σὲ 6 τρισεκατομμύρια μίλλια, δηλαδὴ γύρω στὰ 9 τρισεκατομμύρια χιλιομέτρα. Ἀν, λοιπὸν, ἓνα διαστημόπλοιο ταξιδεύῃ με 50.000 μίλλια τὴν ὥρα, τότε θὰ χρειασθοῦν 13.000 χρόνια ταξίδι στὸ διάστημα, γιὰ νὰ καλυφθῇ ἓνα ἔτος φωτὸς. Μὲ ἄλλα λόγια, ἀν ὅλα πᾶν καλά, ἡ 146.000ῃ γενεὰ τοῦ πληρώματος ἑνὸς διαστημοπλοίου θὰ ἀποικίσῃ τὴν Πούλια!

Πόσο ψηλὰ μπορεῖ νὰ φθάσῃ ἓνα θαλασσινὸ κύμα; Καὶ τί δύναμι ἔχει; Τὰ ναυτικὰ ἡμερολόγια, ποὺ κρατοῦν ὑποχρεωτικῶς οἱ καπετάνιοι, ἀναφέρουν κύματα 20 μέτρων! Τὸ φαντάζεστε; Ἐνα κύμα ψηλὸ 14 φορές σὰν τὸ ἀνάστημα σας. Ξέρετε τώρα τί μπορεῖ νὰ παρασύρῃ με τὴν ὀρμή του; Τὸν λιμενοβραχίονα ἑνὸς λιμανιοῦ τῆς Σκωτίας, ποὺ ἐξύγιζε 2.600 τόννους.

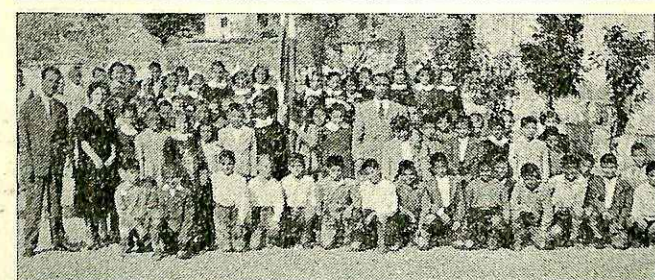
Τὰ ἀποδημητικὰ πουλιὰ κάθε χρόνο ταξιδεύουν. Πολλὲς χιλιάδες χελιδόνια ἐγκαταλείπουν τὴν Εὐρώπη και φθάνουν στὴν Ν. Ἀφρικῇ, ταξιδεύοντας σὲ ἀπόστασι 10.000 χιλιομέτρων! Ποιὸ εἶναι τὸ περιέργο;

Ὅτι και ἡ νέα γενεὰ τῶν χελιδονιῶν, ποὺ δὲν ἔχει ξανακάνει τὴ διαδρομὴ, ταξιδεύει χωρὶς λάθος. Ἴσως γιὰτὶ ὑπάρχει ἡ λεγομένη «μνήμη τοῦ εἶδους».

Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε κτίσιμο σπιτιοῦ σὲ 8 ὥρες Ὅχι, φυσικά. Καὶ ὅμως ὁ γερμανὸς μηχανικὸς Ρίχαρντ Μπὸκ ἐφεῦρε ἓνα τρόπο κατασκευῆς ἐτοιμῶν σπιτιῶν ἀπὸ γύψο. Τὰ σπιτία αὐτὰ γίνονται με πλάκες ἀφλεκτες και μονωτικὲς τοῦ ἡχου, ἐλαφρότερες και πῖο εὐχρηστες ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τοῦβλα. Ἐνα ἑτοιμο σπιτί τύπου Μπὸκ, με δύο δωμάτια, κοστίζει περίπου 40.000 δρχ. με τρία δωμάτια 50.000 δρχ. και με τέσσερα δωμάτια, βεράντα και τζαμαρία 85.000 δρχ. Συμφέροντες οἱ ὅροι, ἀλλὰ τί γίνεται ὅταν πιάσουν καταρρακτώδεις βροχὲς και ἀνεμοί;

Καὶ τί θὰ θαυμάσωμε ἀκόμη στὴν ἐποχὴ μας, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ «προφητεύσῃ». Εἰς τὸ Νιὸν Ὁρεγκον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, με τὴ βοήθεια τῆς χημείας, τεράστιες ποσότητες ξυλείας, ποὺ θὰ ἤθελαν πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ μεγαλώσουν στὰ δάση, ἀναπτύσσονται ἐντὸς ὥρων. Ἡ μέθοδος αὐτὴ εἶναι πρὸς ὄφελος τῶν μεγάλων δέντρων, ποὺ ἔτσι χρησιμοποιοῦνται σὲ ἄλλες ἐργασίες. Ἡ «ἐργοστασιακὴ» ξυλεία—ὀνομαζομένη glulam—χρησιμοποιεῖται στὸ κτίσιμο σχολειῶν, γεφυρῶν, ἀποθηκῶν κλπ. Οἱ ἀρχιτέκτονες εἶναι ἐνθουσιασμένοι με τὴν glulam, γιὰτὶ μποροῦν νὰ τῆς δώσουν ὅποιο σχῆμα θέλουν. Τὸ μεγαλύτερο δοκάρι, ποὺ ἔχει κατασκευασθῇ μ' αὐτὸ τὸν χημικὸ τρόπο, εἶχε μήκος 32 μ. πλάτος 1.80 μ. και πᾶχος 26 ἑκατοστόμετρα.

B.G.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσοτόπου - Λέσβου, ἑτοιμοὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τοῦς σκοποὺς τοῦ Ε.Σ.Ν.
Juniors of Elem. School Messotopos ready to work for J.R.C. aims.

Ἀνάμεσα στοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ χρόνου ὁ Μάρτιος, ποὺ μᾶς φέρνει και τοὺς πρώτους ἀνοιξιὰτικούς ἀνέμους, ἔχει τὴν πῖο σημαντικὴ θέσι. Τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια οἱ Ρωμαῖοι τὸν ἐθεωροῦσαν ὡς πρῶτο μῆνα τοῦ χρόνου και τὸν ἔλεγαν Μάρτιο ἀπὸ τὸν θεὸ Ἄρη (Μάρς). Αὐτὸς γιὰ τοὺς Ρωμαίους δὲν ἦταν μόνον θεὸς τοῦ πολέμου, ἀλλ' εἶχε μεγαλύτερη ἐνέργεια. Ἦταν ὁ θεὸς τῆς καλῆς χρονιάς, αὐτὸς ποὺ ἐρχόταν στὴ γῆ με τὸ φούντωμα τῆς ἀνοίξεως, γιὰ νὰ ζωογονήσῃ τὴ βλάστησι τῶν ἀγρῶν.

Τὸν Μάρτιο ὁ γεωργὸς προετοίμαζε τὰ χωράφια του γιὰ τὴ σπορά, ὁ κτηνοτρόφος ἐφρόντιζε γιὰ τὰ ζῶα του, ὁ ἀμπελουργὸς συμπλήρωνε τὸ κλάδεμα τῶν ἀμπελιῶν του, ὁ

τὴ μιὰ ὥρα κλαίει...

δενδροκόμος ἐκλάδευε τὰ δένδρα του, ὁ ἀνθοκόμος ἐκλάδευε τὰ φυτὰ και τὰ δενδράκια τοῦ κήπου του. Σ' αὐτὸν τὸν μῆνα γίνεταν πάντα ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ τῆς ἐποχῆς κι ἀπὸ τὸν χειμῶνα μπαίνομε στὴν ἀνοιξι και τὸ ζεστὸ καλοκαίρι. Γι' αὐτὸ και ὁ καιρὸς ποὺ θὰ ἐπικρατήσῃ, ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴ νέα σπορά. Πολλὲς φορές ἓνα ἀπὸτομο κρῦο ἢ μιὰ καταστρεπτικὴ βροχὴ μπορεῖ νὰ ἔξῃ κακὴ ἐπίδρασι στὴ γεωργία. Ἀλλοτε πάλι ἡ πολλὴ ζέστη και ἡ ξηρασία μπορεῖ νὰ κάνουν μεγαλύτερο κακό. Ἀλλὰ ἰδιαίτερη ἐντύπωσι προξενεῖ στὸν λαὸ ἡ ἀκαταστασία και ἡ ἀστάθεια τοῦ καιροῦ τὸν Μάρτιο μῆνα και οἱ ἀπτόμετες μεταβολὲς ἀπὸ καλοκαιρία και ζέστη σὲ χειμωνιάτικο κρῦο. Γι' αὐτὸ και στὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος διηγοῦνται πολλὲς ἱστορίες, σχετικὲς με τὶς ἀλλαγὲς αὐτὲς τοῦ Μάρτη. Καὶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι και ἡ ἀκόλουθη.

Μιὰ φορὰ στὰ πολὺ παλιὰ χρόνια οἱ δώδεκα μῆνες συγκεντρώθηκαν στὴν κατοικία τους κι ἀπεφάσισαν νὰ γεμίσουν ἓνα βαρέλι με κρασί γιὰ νὰ ἔχουν νὰ πίνουν, ὅταν θὰ τοὺς ἔκανε

ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΜΑΡΤΙΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΙΑ

κέφι. Τὸ βαρέλι ἐκεῖνο εἶχε δώδεκα «πίρους», δηλ. 12 ξύλινα στρογγυλὰ πώματα, ποὺ τὸ καθένα ἐκλείνε και τὸ μέρος τοῦ βαρελιοῦ, ποὺ ἀντιστοιχοῦσε στὸν καθὲ μῆνα. Οἱ πίροι ἦταν ὁ ἓνας ἀπάνω ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ὅταν ἀπεφάσισαν νὰ μοιράσουν τὸ κρασί και νὰ πάρῃ ὁ καθένας μῆνας τὸ μερίδιό του, ὁ γέρο-Μάρτης πονηρὸς πονηρὸς ὅπως ἦταν πάντοτε, εἶπε στοὺς ἄλλους: «Ἀφήστε, ἀγαπητά μου ἀδελφία, σὲ μένα τὸν τελευταῖο πίρο, γιὰτὶ εἶμαι γέροντας και δὲν μπορῶ ν' ἀνεβαίνω ψηλά». Οἱ ἄλλοι μῆνες δὲν ἐκατάλαβαν τὴν πονηριά του και τοῦ τὸν ἀφῆσαν. Τότε ὁ καλὸς σου ὁ γέρο-Μάρτης ἀνοίξε τὸν πίρο του, ποὺ ἦταν κάτω-κάτω στὸ βαρέλι κι ἄρχισε σιγὰ σιγὰ νὰ πίνῃ μοναχὸς του τὸ κρασί. Ὅταν ὅμως ἐτελείωσε τὸ μερίδιό του δὲν ἔσταμάτησε, ἀλλ' ἄρχισε νὰ πίνῃ και ἀπὸ τὸ κρασί τῶν ἄλλων, ποὺ ἐπερίμεναν ἄλλη εὐκαιρία.

Ἐπέρασε κάμποσος καιρὸς και τέλος πάντων ἦλθε και μιὰ μέρα, ποὺ και οἱ ἄλλοι μῆνες θέλησαν ν' ἀνοίξουν ὁ καθένας τὸν πίρο του γιὰ νὰ πιοῦν κρασί. Ἀνοίγει ὁ ἓνας τίποτε. Ἀνοίγει ὁ ἄλλος, τίποτε. Τὰ μερίδια τους ἦταν ἀδειανά. Ἀμέσως λοιπὸν ὑποπτεύθηκαν ὅτι κάτι συνέβαινε. Ἀνοίγουν τότε ὅλοι τοὺς πίρους τους και ἀπὸ κανένα δὲν ἔτρεχε κρασί. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸν πίρο τοῦ γέρο-Μάρτη κάτι ἔβγαине ἀκόμα. Τότε λοιπὸν ἐκατάλαβαν ὅτι τοὺς ἐγέλασε ὁ γέρος και ἦπτε τὸ κρασί ὅλου τοῦ βαρελιοῦ. Θυμῶνουν τότε, σουφρώνουν ὅλοι τὰ φρύδια και σκέπτονται τί νὰ κάνουν γιὰ νὰ τιμωρήσουν τὸν γέρο Μάρτη. Τέλος μένουν σύμφωνοι μεταξύ τους νὰ τὸν τιμωρήσουν σκληρὰ γιὰ τὴν κατεργαρία, ποὺ τοὺς ἔκανε. Πρῶτος ὁ Γενάρης τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸν γαϊδά, τοῦ δίνει ἓνα γερὸ ξύλο και τοῦ παίρνει και τὰ πρωτεῖα. Γίνεται αὐτὸς ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ χρόνου κι ἀπὸ τότε ὁ Μάρτης ποτὲ πᾶ δὲν ξαναβρῆκε τὴ θέσι του στὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ ἔγινε ὁ τρίτος μῆνας. Ὑστερα, μπρὸς ὁ ἓνας, πίσω ὁ ἄλλος, τὸν πῆραν γιὰ νὰ πᾶν νὰ τὸν δικάσουν.

Στὸ δρόμο, ποὺ προχωροῦσαν ὁ καθένας ἔλεγε τὴ γνώμη του. Τὴ μιὰ ὥρα ἔλεγαν νὰ τὸν κρεμάσουν τὸν παλιο-Μάρτη, ποὺ τοὺς ἦπτε τὸ κρασί, κι ἐκεῖνος ποὺ τοὺς ἄκουε ἔτρεμε ἀπὸ

τὸ φόβο του κι ἐκλαίε με δυνατὰ κλάματα. Τὴν ἄλλη στιγμὴ ἔλεγαν πάλι νὰ τὸν συγχωρήσουν, γιὰτὶ ἀρκετὰ τιμωρήθηκε. Καὶ τότε ἐκεῖνος ἐγελοῦσε με τὴν καρδιά του, ποὺ θὰ ἐγλύτωνε. Κι ἄλλοτε πάλι οἱ μισοὶ φώναζαν νὰ τὸν κρεμάσουν κι οἱ ἄλλοι μισοὶ νὰ τὸν συγχωρήσουν κι ὁ Μάρτης ἀπ' τὴ μιὰ μεριά γελοῦσε κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ἔκλαιε. Στὸ τέλος βλέποντας τὰ χάλια του οἱ 11 μῆνες τὸν ἐλυπήθηκαν και τὸν ἀφῆσαν ζωντανό. Ἐτσι λοιπὸν ἀπὸ τότε ὁ Μάρτης κάθε φορὰ, ποὺ θυμάται τὴν πονηριά του, τὸ κρασί ποὺ ἦπτε και τὸ παιχνίδι, ποὺ ἔπαιξε και στοὺς ἔντεκα μῆνες, γελάει με τὴν καρδιά του κι εἶναι χαρὰ Θεοῦ ὅλη ἡ φύσις. Ὅταν ὅμως θυμάται τὸ ξύλο, ποὺ ἔφαγε, τὰ πρωτεῖα, ποὺ τὰ ἔχασε γιὰ πάντα και τὴν ἀγωνία, ποὺ πέρασε ὥσπου νὰ γλυτώσῃ, ἀρχίζει νὰ κλαίῃ, νὰ κλαίῃ και τότε βρέχει σ' ὅλη τὴ γῆ με βροχὲς δυνατὲς κι ἀσταμάτητες. Καμμιά φορὰ πάλι τὰ θυμάται και τὰ δύο, και τὸ κρασί και τὸ ξύλο, και τότε κλαίει και γελάει συγχρόνως, γι' αὐτὸ και ὁ μισὸς οὐρανὸς ἔχει ἥλιο κι ὁ ἄλλος μισὸς εἶναι γεμάτος ἀπὸ σύννεφα, ποὺ στᾶζουν βροχή.

και τὴν ἄλλη ὥρα γελά!

Τὸ ἀληθινὸ γέλοιο ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πῖο ὑγιεινὲς ἀσκήσεις.

Μὲ τὸ γέλοιο ἀερίζονται οἱ πνεύμονες και τὸ νώνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Ὁ καθαρὸς ἀέρας εἶναι τὸ μεγάλο ἀντίδοτο, ποὺ θεραπεύει μαζί με τὸ φῶς χιλιάδες ἀνθρώπων. Ἀντίθετα ὁ μολυσμένος ἀέρας εἶναι ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς ἐξαντλήσεως ὑγιῶν ἀνθρώπων.

Γ κ α ν τ ι

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΡΕΪΦΕΡ ΤΖΟΝΣΟΝ

Ο πρωταθλητής τών πρωταθλητών

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ένας υπεραθλητής, που αγωνίστηκε έκτακτως κατά την προηγούμενη αθλητική περίοδο στο Στάδιο μας, πέρασε μάλλον άπαρτηρητος, επειδή έτυχε την εποχή εκείνη (14-15 Αυγούστου) κατά τους Έλληνο-Τσεχικούς αγώνες, που ώργάνωσαν ο Παναθηναϊκός με τον Πανιώνιο, να είναι άπροπονητος λόγω μιάς έγχειρήσεως, που πριν λίγο είχε υποστή. Πρόκειται για τον πραγματικό «πρωταθλητή τών πρωταθλητών» νεγρο-αμερικανό Ρέιφερ Τζόνσον, παγκόσμιο ρέκορντμαν του δεκάθλου. Το φαινόμενο αυτό του κλασικού αθλητισμού κατέχει το ρεκόρ του κόσμου εις το δυσκολώτερο αγώνισμα του στίβου, όπως είναι το δεκάθλο, από την ηλικία τών 19 μόνον χρόνων. Δεν χρειάζεται, φυσικά, να εξηγήση κανείς, γιατί το δεκάθλο είναι το σπουδαιότερο αγώνισμα. Και μόνον η όνομασία του το φανερώνει. Πρόκειται για μία σειρά από δέκα αγωνίσματα, που απαιτούν από τον αθλητή τέλεια κατάρτισι και έπίδοσι στην ταχύτητα, την άντοχή, την ευκινησία, τη δύναμι και σε πολλά άλλα προσόντα. Γιατί ο καλός δεκαθλητής πρέπει να είναι ικανός για όλα, τόσο στους δρόμους, όσο και στα άλματα και τις ρίψεις. Ο Ρέιφερ Τζόνσον είναι κάτι περισσότερο ακόμα: έκτος από τον στίβο διακρίνεται και σαν παίκτης του μπάσκετ-μπωλ, του αμερικανικού ποδοσφαίρου (ράγκμπυ) και του μπέιζ-μπωλ. Ο καταπληκτικός αυτός νεαρός νέγρος έχει ύψος 1μ. 90, ζυγίζει 92 κιλά και είναι φοιτητής της οδοντιατρικής στο Πανεπιστήμιο του Λός Άντζελες.

Για πρώτη φορά άσχολήθηκε με

τά αγωνίσματα του στίβου το 1952, όταν ήταν μαθητής του Γυμνασίου στο Κίγκσμπουργκ. Με τις πρώτες του εμφανίσεις κατέρριψε έπτά έπίδοσεις του σχολείου του κι έδειξε τα άπίστευτα προσόντα του. Η πρόοδός του, μολαταύτα, δεν ήταν τόσο καταπληκτικά ραγδαία, όσο του προηγούμενου ρέκορντμαν του δεκάθλου, Μπόμπ Ματάις. Ο Τζόνσον βελτιώθηκε σταθερά και στις 3 και 4 Ιουλίου του 1954, σε ηλικία δηλαδή 18 χρόνων, έλαβε μέρος στους αγώνες του πρωταθλήματος δεκάθλου τών Ένωμένων Πολιτειών και ήλθε τρίτος.

Με τον ίδιο σταθερό ρυθμό προώδεσε ο Τζόνσον στο Πανεπιστήμιο του Λός Άντζελες, έχοντας για προπονητάς δύο πασίγνωστες φυσιογνώμεις του διεθνούς αθλητισμού τον παλαίμαχο αλτην Ντρέικ και τον συνάδελφό του έμποδιστή Κράιγκ Ντίξον. Έτσι τον Ιούνιο του 1955, κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ του δεκάθλου στο Κίγκσμπουργκ, την πόλι όπου γεννήθηκε, αφού προηγουμένως είχε νικήσει τον Μάρτιο στους Παναμερικανικούς αγώνες του Μεξικού με 6984 βαθμούς.

Στους αγώνες της γενετείας του επέτυχε να συγκεντρώση 7983 βαθμούς, που άποτελεί από τότε το παγκόσμιο ρεκόρ του δεκάθλου. Το προηγούμενο ρεκόρ του κόσμου κατείχε ο περίφημος Όλυμπιονίκης, Μπόμπ Ματάις με 7888 βαθμούς. Αξίζει να αναφέρουμε τις έπίδοσεις, που επέτυχε ο Τζόνσον καταρρίπτοντας το παγκόσμιο ρεκόρ του δεκάθλου:

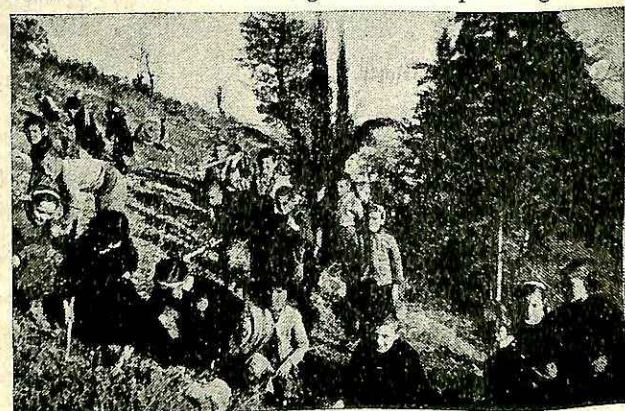
Δρόμος 100 μέτρων	10" 5/10
» 400 »	49" 7/10
» 1500 »	5" 01" 5/10
» 100μ. μετ' έμποδ.	14" 5/10
* Άλμα εις μήκος	7μ. 49
* Άλμα εις ύψος	1μ. 85
* Άλμα επί κοντῶ	3μ. 88
Σφαίροβολία	13μ. 87
Δισκοβολία	47μ. 38
* Ακοντισμός	59μ. 08

Το 1956 ο Τζόνσον άνεδείχθη πρωταθλητής Αμερικής εις το δεκάθλον, αλλά ύστέρησε από το παγκόσμιο ρεκόρ του κατά 231 βαθμούς, επειδή είχε τραυματισθῆ στο γόνατο κατά το αγώνισμα του άλματος εις ύψος. Για τους Όλυμπιακούς αγώνες της Μελβούρνης προεκήθη να αντιπροσωπεύση τις Ένωμένες Πολιτείες και στο άλμα εις μήκος, έπιτυχών άλμα 7μ. 71. έπρόκειτο δὲ να μετάσχη και στον δρόμο τών 110 μέτρων μετ' έμποδίων, όπου είχε έπιτύχει κατά τους προολυμπιακούς της Αμερικής 13" 8/10 καταλαβών την τρίτην θέση με άλλον συναθλητήν του. Τελικά όμως κατά την Όλυμπιάδα του 1956 δεν έλαβε μέρος ούτε στο άλμα εις μήκος για να μη καταπονηθῆ, λόγω του προσφάτου τότε τραυματισμού του στο γόνατο. Δεν απέφυγε όμως την ένόχλησι στο πόδι του κατά την διάρκεια του δεκάθλου κι έτσι συνέχισε τον αγώνα τραυματισμένος για να καταταχθῆ τελικά δεύτερος Όλυμπιονίκης, μετά τον συμπατριώτη και ομόχρωμό του Μιλτ Κάμπελ και πριν άπ' τον Ρώσο Κουζνέτσοφ. Οι καλύτερες άτομικές έπίδοσεις του Τζόνσον, άπ' τις όποιες πολλές έχουν πραγματοποιηθῆ σε αγώνες, δεκάθλου, είναι πραγματικά καταπληκτικές:

100 μέτρα	10" 5/10
200 »	21"
400 »	47" 9/10
1500 »	5" 01" 5/10
200 »	33" 9/10
άλμα εις μήκος	7μ. 72
» » ύψος	1μ. 99
» επί κοντῶ	3μ. 88
Σφαίροβολία	15μ. 06
Δισκοβολία	47μ. 38
* Ακοντισμός	59μ. 08

Οι έπίδοσεις τών δρόμων 100, 400 και 1.500 μέτρων και οι τέσσερες τελευταίες στον παραπάνω πίνακα, έχουν πραγματοποιηθῆ σε αγώνες δεκάθλου.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άγρας - Έδέσης φυτεούν δένδρα
Juniors of Elem. School Agra - Edessa planting tress.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

Με λίγο αίμα που θα δώσετε, χωρίς πόνο, δίχως καμμιά συνέπεια για την υγεία σας σώζετε την ζωήν ενός πάσχοντος συνανθρώπου σας ή και μέλους της οικογενείας σας.

Χιλιάδες άποροι δεν έχουν τα μέσα ν' αγοράσουν το λίγο αίμα, που τους χρειάζεται για μια έγχειρήσι, ύστερα από μια άρρώστια, από ένα τοκετό, ή μετά από ένα δυστύχημα ή μια πυρκαϊά.

Πυκνώσατε τας τάξεις τών Έλλήνων έθελοντών αίμοδοτών.

Προστατεύετε Τα μελιωοτροφικά φυτά

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Η άνοιξις, αγαπημένα μου παιδιά, που την χαιρόμαστε όλοι, μικροί και μεγάλοι, είναι λαμπροφωρεμένη.

Παντού βλέπουμε φανταχτερά λουλουδάκια με λεπτό μίσχο, που νομίζει κανείς, πως με την πρώτη πνοή του άνεμου, θα λυγίσουν και θα σπάσουν, πολυποίκιλα και πολύτροπα ζουζουνάκια, πολύχρωμες πεταλουντίτσες να πετούν από άνθος σε άνθος, για να τρυγήσουν το νέκταρ.

Έντομα, σαν μυίγες, σαν σκαρβαίοι, σαν μπαστούνια με μακριά κέρατα, με μουσούδες και φτερά, όλα σαν να πρόκειται να πάν στο χορό στο καρναβάλι, ξεσηκώνονται όλα μαζί, την ίδια εποχή. Γιατί άραγε; Ένας είναι ο σκοπός τους: να διαιωνίσουν το είδος των, να κάμουν τους γάμους των, να γλεντήσουν, να ευχαριστηθούν.

Μα και τα δένδρα με τα άνθη τους;

Μάλιστα κι αυτά. Άς μη μπορούν να κινηθούν από τη θέση τους, όπως τα έντομα. Φθάνει να φυσήξη ο άέρας, φθάνει η μέλισσα και τα άλλα έντομα να τα έπισκεφθούν και έγινε το θαύμα. Έγινε η ένωσις και η γονιμοποίησις.

Περίεργο σ'ας φαίνεται, άσφαλώς. Θα έχετε όμως αντιληφθῆ, πως σε κάθε λουλουδάκι υπάρχουν μερικά όργανα.

Ο κάλυκας, ο στῦλος, οι άνθηρες. Θα είδατε άκόμη, πως κοντά στο στῦλο, υπάρχουν και μερικά άλλα χαμηλότερα στυλάκια. Άλλά άμα έρευνήσετε τον στῦλο και τον κάλυκα στο βάθος θα αντιληφθῆτε μιά στάλα δροσιδς και γύρω άπ' αυτά μιά σκόνη κίτρινη: την γύρι. Αυτή η σκόνη είναι η ζωή. Αυτή τη σκονούλα θα χρησιμοποιήσουν για τη διαιώνισι του είδους των.

Το πως γίνεται αυτό, είναι εύκολο να τό αντιληφθῆτε.

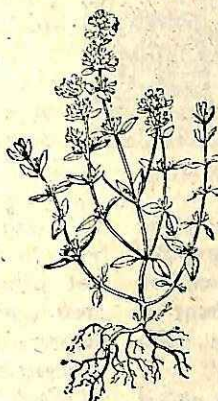
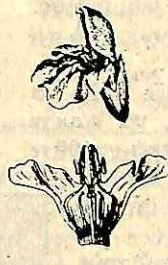
Θα φυσήξη ο άέρας και θα άνακατέψη τη σκόνη. Τα έντομα και πρώτη άπ' αυτά, η εργατική μέλισσα, θα έπισκεφθούν τα λουλούδια. Χώνοντας τη μύτη της η μέλισσα, για να ρουφήξη το νέκταρ, άναταράσσει τη γύρι και ένα μέρος άπ' αυτήν παίρνει στα πόδια, την κεφαλή και τα φτερά της. Έτσι πετώντας από άνθος σε άνθος η εργατική μέλισσα παίρνει μέν, άλλα και άφίνει από τη γύρι, που έπηρε από άλλο φυτό, η άναταράσσει το περιέχομενο του κάλυκος.

Έτσι βοήθησε τα άνθη να τελέσουν τους γάμους των. Βλέπετε

πόσο σοφή είναι η δημιουργία; Τα φτωχά μας λουλουδάκια, δεν μπορούν να τό κάνουν μόνα τους. Και όμως έρχεται ο βοηθός, σταλμένος από τον δημιουργό για να συντελέση στη διαιώνισι του είδους με την διασταύρωσι.

Άλλά η μέλισσα δεν είναι ικανή να έπισκεφθῆ όλα τα άνθη. Έξ άλλου όλοι οι κάλυκες τών άνθων, δεν είναι οι ίδιοι. Άλλοι είναι ρηχοί και άλλοι βαθείς. Η μέλισσα προτιμά τα άνθη με το ρηχό κάλυκα. Τότε άλλα έντομα, μακρουλά πολύ, έπισκέπτονται τα άνθη με βαθείς κάλυκας. Έπίσης ο άέρας και η βροχή συντελούν ώστε και τα βαθυκάλυκα να μη χάσουν την ευκαιρία, να μη παραπονεθούν. Να χαρούν και να γλεντήσουν κι αυτά.

Όσα έπισκέπτεται η μέλισσα τα λέμε μελισσοτροφικά φυτά. Άπ' αυτά άποκομίζει το νέκταρ, τη γύρι, την πρόπολι και άλλα υλικά. Αυτά τα φυτά, σ'ας παρακαλώ, να προστατεύετε περισσότερο από όλα τα άλλα. Μην τα πειράζετε, γιατί άπ' αυτά εξαρτάται η ζωή της μέλισσας. Άπ' αυτά τα υλικά, που παίρνει, φτιάχνει το μέλι, που τόσο πολύ το αγαπάτε. Αν μporήτε φροντίστε και να τα πολλαπλασιάσετε με σπόρους, που θα μαζεύετε, όταν σποριάζουν. Το θυμάρι άνθίζει τον Ιούνιο. Προστατεύστε το από τα δόντια της κατσίκας και το ξεπάτωμα. Άμα σποριάση, σκορπίστε τους σπόρους του στο χῶμα. Να εισθε βέβαιοι ότι προσφέρετε άνεκτίμητη ύπηρεσία στις μέλισσες, στον έαυτός σας και την Έλλάδα μας.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

(Συνέχεια από σελ. 11)

αλόγων τους, και σε κάθε χωριό έμάθαιναν πως ο μαύρος ταξιδιώτης με τη στρουθοκάμηλο είχε περάσει από 'κει, τότε μισή και τότε μιά μέρα πριν άπ' αυτούς.

Όταν ξάφνου ένα δειλινό ο Τσιν-Λι ξεφώνισε:

—Νάτος, παπάκη, ο Ματακίτ! Αυτός είναι!

Και ο Κυπριανός μαζί με τον Γκιουζέπε έβγαλαν μιά φωνή έκπληξεως, βλέποντας μακριά τη σιλουέττα ενός άμαξιού μ' έναν άνθρωπο και μιά στρουθοκάμηλο, που μόλις διακρινόταν από τη σκόνη, που σήκωνε καθώς έτρεχε.

—Δυστυχώς είναι πολύ μακριά για να τον κυνηγήσωμε τώρα. Σε λίγο θα πέση το σκοτάδι και δεν θα βλέπουμε πιά. Καλύτερα να πλαγιάσωμε, και τα χαράματα θα τον πιάσωμε δίχως άλλο, είπε ο Γκιουζέπε.

Η άλήθεια ήταν, πως είχε δίκαιο σ' όλα αυτά, κι έτσι σε λίγο έδεσαν κ' οι τρεις τ' άλογά τους σ' ένα δέντρο και κοιμήθηκαν.

Άλλά το πρωί ο Κυπριανός και ο Τσιν-Λι, όταν έξυπνησαν, είδαν ότι ο Γκιουζέπε δεν ήταν εκεί. Έλειπαν και οι άποσκευές του. Και το χειρότερο ακόμα ήταν... ότι έλειπαν και τα τρία άλογα.

—Καλά το έλεγα πάντα εγώ, ότι δεν είναι τίμιος χαρακτήρ, είπε ο Κυπριανός και τώρα τί θα κάνωμε δίχως άλογα;

—Έννοια σου, παπάκη, και βρήκα τί θα κάνωμε, είπε ο τετραπέρατος Κινέζος.

Και δείχνοντας του ένα κοπάδι καμηλοπαρδάλων, που έβοσκε σ' ένα λιβάδι λίγο πιο κάτω, τον ρώτησε:

—Τις βλέπεις αυτές, παπάκη;

Διασκευή Β.

(Έπεται συνέχεια)

Ενα Μαρτιάτικο έθιμο

*Ε, παιδιά! Ξυπνήστε! Ξημέρωσε! Σήμερα είναι πρώτη του Μάρτη, έχουμε δουλειά.

Τα παιδιά άνοιξαν τα άθωα ματάκια τους και είδαν πώς αυτή, που τους φώναζε να ξυπνήσουν, ήταν η γιαγιά τους. Της χαμογέλασαν, αλλά ξανάκλεισαν τα μάτια τους, γιατί ήθελαν ακόμα να κοιμηθούν.

Η γιαγιά όμως δεν έφυγε από τα κρεβάτια τους.

—Ξυπνήστε, τους φώναζε πάλι, να πλυθήτε, να χτενιστήτε, να κάμετε την προσευχή σας. Ύστερα ναρθείτε στο μπαλκόνι. Σήμερα θα σάς δέσω το Μάρτη για να μη σάς μαυρίζη ο ήλιος· άκουτε;

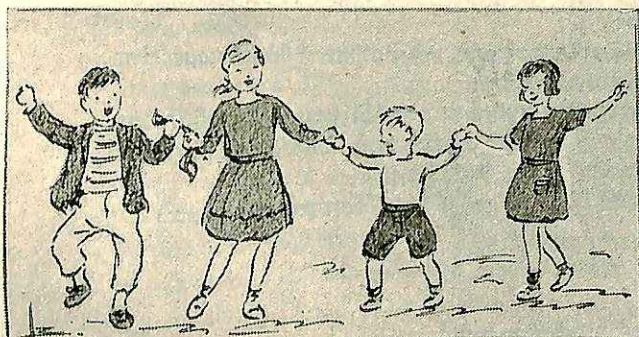
Τα παιδιά χάρηκαν, που τους είπε έτσι η γιαγιά. Γλυκός ο ύπνος, μα πιο γλυκεία η υπόσχεσις της γιαγιάς.

Πρώτη σηκώθηκε η μεγαλύτερη έγγονη, η Μυρτούλα, που είχε το ίδιο όνομα με τη γιαγιά της. Ύστερα σηκώθηκαν τα τρία άλλα έγγονια, ο Σταύρος, η Χρυσούλα και ο Σταθάκης, που ήταν ο μικρότερος. Άμέσως άρχισαν να ετοιμάζονται.

—Μάρτη θα μάς βάλει η γιαγιά, έλεγαν και χοροπηδούσαν από χαρά! Δε θα μάς μαυρίζη ο ήλιος. Θαρρούν τα χελιδόνια να μάς τραγουδήσουν σπιτί μας. Θαρρούν και τα λελέκια με τους μεγάλους τους λαιμούς και με τα ψηλά τους πόδια. Τάκα, τάκα, θα χτυπούν τα λελέκια τις μύτες τους, τί χαρά!

Στο εικόνισμα, που στάθηκαν να κάμουν την προσευχή τους, παρακάλεσαν το Θεό να φυλάη γερούς τους γονείς τους και την καλή τους τη γιαγιά. Ύστερα όλα μαζί πήγαν στο μπαλκόνι και της είπαν καλημέρα. Της φίλησαν το χέρι και κίνη τα φίλησε στα χτενισμένα μαλλιάκια τους. Την τριγύρισαν όπως τα πουλάκια την κλώσσα.

Τα έγγονια άρχισαν να χορεύουν.

Τώρα η γιαγιά ζήτησε από τη Μυρτούλα και της έφερε το μικρό πανεράκι, που είχαν μέσα τις κουβαρίστρες με τις κλωστές και διάλεξε μια βαμβακερή κλωστή κάτασπρη.

Ύστερα πήρε και μια άλλη κλωστή κόκκινη και τις αντάμωσε και έδωκε τη μια άκρη να κρατάη η Μυρτούλα γερά με τα δάκτυλα, ενώ η ίδια κρατούσε και έστριβε την άλλη άκρη με τις παλάμες της.

Τί μεγάλο πράγμα φαινόταν στα μάτια τους το στρίψιμο εκείνο, που με τόσο μεγάλη προσοχή και λα-

Έδεσε τον μάρτη σ' ένα-ένα με τη σειρά.

χτάρα παρακολουθούσαν την εργασία της γιαγιάς. Η γιαγιά έστριβε, όλο έστριβε, η Μυρτούλα κρατούσε την άκρη γερά και ο Σταυράκης με τα αδελφάκια του κοίταζαν, όλο κοίταζαν.

—Καλή σας μέρα! και καλό μήνα! άκούστηκε σε λίγο μια φωνή. Ήταν η μητέρα, που χαίρετσε και ήρθε να παρακολουθήσει το έθιμο, που ποτέ δεν το λησμονούσε η γιαγιά.

—Στο Σταυράκη, γιαγιά, να δέσης διπλό Μάρτη, είπε η μητέρα, Είναι μικρός και τους μικρούς τους πιάνει. ο ήλιος πιο πολύ.

—Σωστά, είπε η γιαγιά! Θα τοῦ βάλω βραχιολάκι στο χέρι και δακτυλιδάκι στο δάκτυλο. Έτσι δε θα φοβάται μήπως μαυρίσει.

—Άργούμε ακόμα, γιαγιά; ρώτησε η Χρυσούλα που άνηπομονούσε.

—Όχι τελειώσαμε, παιδί μου. Ο Μάρτης είναι έτοιμος. Απλώστε τώρα τα χεράκια σας να σάς τον δέσω.

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ, τ. επιθεωρητού

—Έμένα πρώτα, γιαγιά, παρακάλεσε ο Σταυράκης.

—Ναί, έσένα πρώτα είπε η γιαγιά.

Ύστερα η γιαγιά έδεσε το Μάρτη και στα άλλα παιδιά, τους ευχήθηκαν μαζί με τη μητέρα τους και του χρόνου και τους μίλησαν για τα χελιδόνια, που σε λίγες μέρες θαρθούν από το μακρινό του ταξίδι και θα φέρουν την άνοιξη.

Ο Σταυράκης, που αγαπούσε πολύ τα χελιδόνια χαμογελούσε, που άκουγε τα λόγια αυτά και γεμάτος από χαρά άρχισε να ρωτάη:

—Πότε γιαγιά θαρθούν τα χελιδόνια; Βρίσκονται τώρα στο δρόμο; Θαρρούν και στο σπιτί μας; Θα έχουν πάλι χελιδονάκια στη φωλιά όπως είχαν πέρσι; Θαρρούν και λελέκια; Εγώ, γιαγιά, δεν τα φοβάμαι τα λελέκια· ας είναι μεγάλα, ας έχουν μύτες μακριές. Δεν τσιμπούν, γιαγιά, τα λελέκια. Δεν είναι αλήθεια;

Σε όλες αυτές τις ερωτήσεις του μικρού η γιαγιά απαντούσε και τα έγγονια άκουαν προσεκτικά αυτά, που τους έλεγε.

Έπειτα η γιαγιά τους μίλησε για την άνοιξη, που αρχίζει το Μάρτη και βαστάει τρεις μήνες, για τα δέντρα, που γεμίζουν φύλλα και μπουμπουκία και για τη γη, που στολίζεται με λουλούδια και μύριες όμορφιές. Έπειτα τους είπε και για την Πασχαλιά με τα κόκκινα τ' αυγά, που έρχεται και αυτή την άνοιξη.

Στο τέλος τους τραγούδησε και ένα όμορφο τραγούδι για το χελιδονάκι και για το Μάρτη και τα έγγονια άρχισαν να χορεύουν.

Χελιδόνι μου γοργό,
Ποῦρθεσ απ' την έρημο,
τί καλά μάς έφερες;
Την υγεία και τη χαρά
και τα κόκκινα τ' αυγά.

Μάρτη, Μάρτη, βροχερέ,
και Απρίλη δροσερέ,
τά πουλάκια κελαδοῦν,
τά δενδράκια φύλλα άνθουν,
τά πουλάκια αυγά γεννούν
κι αρχινούν να τα κλωσσοῦν.

Πρώτη βοήθεια

ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ

Μπορεί να προέλθῃ: από κακό αερισμό, από πείνα ή πολυφαγία από πολύ ευχάριστα ή πολύ δυσάρεστα νέα, που άκούει κανείς ξαφνικά, από σοβαρή αίμορραγία, δυσάρεστο θέαμα ή πολύ δυσάρεστη μυρωδιά.

Συμπτώματα:

Όχρὸ πρόσωπο, σφιγμὸς αδύνατος, άναπνοή γρήγορη και ζάλη.

Τί πρέπει να κάνετε.

—Χαλαρώσετε τα ρούχα στο λαιμό, στο στήθος και στη μέση.

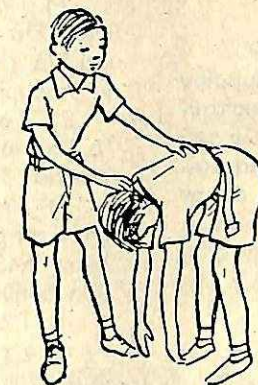
ΤΗΝΟΣ

(συνέχεια από σελ. 5)

σήμερα τα μεγαλοπρεπέστατα κτίρια του ιδρύματος της Ευαγγελιστρίας της Τήνου, ένα μνημείο πανελλήνιο, που συνδέεται με τον Ίερον Άγώνα του Εικοσιένα και είναι αφιερωμένο στη Μεγάλη Πρόμαχο του Έλληνισμού, τη Θεοτόκο, άφου και η έορτή του Ευαγγελισμού ήταν η άπαρχή της κηρύξεως της Έθνικής Έπαναστάσεως.

Άλλα δεν είναι μόνον οι προσφορές των Έλλήνων, που άπαντά κανείς στην Τήνο. Αυτές έχρησίμευσαν για την άρχικην Ίδρυσι του ναού. Εν τῷ μεταξύ έγιναν τόσα θαύματα, ώστε, όχι μόνον Έλληνες και Χριστιανοί Όρθόδοξοι συνέρρεαν και έκαναν αφιερώματα, άλλ' ακόμη και άναριθμητοί ξένοι, όρθόδοξοι και πολλοί άλλόθρησκοι, Έβραίοι, Μουσουλμάνοι και άλλοι. Δεξιά, κάτω απ' την πυκνή σκιά των κυπαρισίων, στον περίβολο του Ναού, είναι το συν-

—Βάλετε το κεφάλι ανάμεσα στα γόνατα ή τον άρρωστο να πλαγιάσει χωρίς μαξιλάρι, κανετέ του άέρα με ό,τι δήποτε

τριβάνι του Μουσταφά Άγᾶ, πολύτιμη προσφορά ενός Τούρκου παλαιού συνταγματάρχου, που τον έθεράπευσε η Μεγαλόχαρη της Τήνου. Είναι όλο μαρμάρينو και μεγάλης καλλιτεχνικής άξίας, έργον του γλύπτου Λύτρα, τα δε κυπαρίσια έφύτεψεν ο Μουσταφά Άγᾶς με τα ίδια του τα χέρια.

Και στα άρχαία χρόνια η Τήνος έθεωρείτο πολύ σπουδαίο κέντρο θρησκευτικής λατρείας, με το ναό του Ποσειδώνος, που ήταν και θεραπευτήριο, άκριβώς όπως και ο ναός του Άσκληπιού της Επιδαύρου. Οι κάτοικοι της Τήνου ήταν διάσημοι ως ναυτικοί, και η νήσος είχε μεγάλη φήμη για τα προϊόντα της και κυρίως για τα ωραία ψάρια. Κατά τον Μεσαίωνα, στα 1207, η Τήνος έγινε κτήμα των Βενετών και κυρίαρχοι της νήσου ήταν οι Γκύζηδες, που είχαν και κάστρο στο έσωτερικό, μια μιση ώρα μακριά από την πόλι, όπου ήταν τότε η πρωτεύουσα. Κατά το

πρόχειρο ύπάρχει χαρτόνι, έφημερίδα κ.λ.π.

—Δώστε του να μωρίσει μια ευχάριστη μυρωδιά, όχι πολύ δυνατή.

—Όταν συνέλθῃ, δώστε του να πιῇ νερό ή τσάι. Εάν η λιποθυμία όφείλεται σε πείνα, δώστε του να φάῃ, αλλά κάτι έλαφρό στην αρχή, π.χ. πιασκότο, ή λίγο ψωμί με βούτυρο.

—Εάν είναι καλοκαιρί και είναι στο ύπαιθρο, βάλετέ τον στη σκιά.

—Εάν ο παθών άργῇ να συνέλθῃ, καλέσατε τον ιατρόν.

1715 μόλις, η Τήνος έκυριεύθη από τους Τούρκους και τότε, όσοι Έλληνες έσώθησαν από την καταστροφή, άρχισαν να κατεβαίνουν σιγά σιγά προς τα παράλια, που μέχρι τότε τα έφοβούντο, έξ αιτίας των πειρατών. Έτσι έγινε ο συνοικισμός του Άγίου Νικολάου, δηλαδή η σημερινή πρωτεύουσα της Τήνου, η οποία βρίσκεται άκριβώς στην ίδια θέση της άρχαίας πόλεως Τήνου. Η νήσος Τήνος όλόκληρη έχει έκτασι 195 τετρ. χιλιομέτρων και συνολικό πληθυσμό 12 χιλιάδες. Η πρωτεύουσα έχει 3 χιλιάδες κατοίκους.

Η αποβάθρα της διατηρεί ακόμη μερικά τραύματα από τον τορπιλισμό της Έλλης, της 15 Αύγουστου 1940, άνήμερα της Κοιμήσεως της Παναγίας. Όλοι κοιτάζομε προς το μέρος αυτό και άλλοι προσπαθούν να διακρίνουν στῆς θάλασσας το βάθος την «Έλλη», το θρυλικό καράβι μας.

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΣ

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Η ΠΙΣΤΙΣ

Δεν έχεις Πίστι, όταν τα στάχνα σου προσμένῃς να γενοῦν σιτάρι, κι απ' τ' άκαρπο δεντρί, που κέντρωσες, προσμένῃς καρπερό βλαστάρι.

Πίστι έχεις, όταν απ' το χέρσωμα κι απ' τ' άστραποκαμένα ξόλα προσμένῃς τους καρπούς ολόδροσους και καταπράσινα τα φύλλα.

Δεν έχεις Πίστι, όταν, πηγαίνοντας το δρόμο του βουνού, προσμένῃς να φτάσης ως τ' άνάερό ψηλώμα κάποιας κορφῆς μαρμαρωμένης.

Πίστι έχεις, όταν, άλυσσόμενος μέσ' απ' τα βάθη της άβυσσος προσμένῃς ως τα οὐράνια ελεύθερο να φτερουγίσῃ το κορμί σου.

*

Καταστρέφετε τα κουνούπια και τις μύγες.

Καταστρέφετε τις κάμπιες των πεύκων.

Μένετε όσο μπορείτε περισσότερο εις το ύπαιθρο.

Σ. Γ. ΚΩΣΤΑΡΙΔΗ

ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ

—Εμεινες καιρό κλειστό διπλοτριπωμένο. Τώρα φαίνεσαι σκαστό, τί χαρά άνοιγμένο!

Πέταλα χρωματιστά τη στεφάνη κάνουν κι έντομα νά! τρικλιστά να σε ιδούνε φθάνουν.

Ξέρεις, χέρι εδλογητό, μπουμπουκιάκι, ποίο σ' έχει βάλει εκεί στητό; —Άγιο χέρι θείο!

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Α'

Γενεύη, 19 Δεκεμβρίου 1957.

«... Σχετικώς με το γράμμα σας της 12ης Δεκεμβρίου 1957, σ'ας γνωρίζομεν, ότι τὰ ἔργα τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν σας διὰ τὴν Διεθνή Ἑκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἔφθασαν ἀσφαλῶς εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

Σ'ας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτὴν συμβολήν, ἡ ὁποία γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ μεγάλως. Εἶναι ἐπιτυχῆ δείγματα τοῦ ἐπιλεγέντος διὰ τὴν ἑκθεσιν θέματος καὶ προεκρίθησαν πρὸς ἀποστολὴν εἰς Βέλγιον.

Με φιλικὴν χαιρετισμοῦς

G. Tracewski

Ὑπ/ντὴς τοῦ Γραφ. Ε.Σ.Ν. τῆς Λίγκ

Β'

Τόκιο, 29 Νοεμβρίου 1957.

«... Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σ'ας γνωρίσωμεν ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον Συνέδριον τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, τὸ ὁποῖον ὠργανώθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 10ετηρίδος, ἀπὸ τῆς ἀναδιοργανώσεως του μετὰ τὸν πόλεμον, οἱ Ἑρυθροσταυρίται τῶν 48 περιφερειῶν μας, ἐτοίμασαν 48 λευκώματα με ἐθνικὸν περιεχόμενον πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθὼς καὶ μνημόματα καλῆς θελήσεως, τὰ ὁποῖα ἔφεραν εἰς τὸ Συνέδριον οἱ μετασχόντες εἰς αὐτὸ ἀντιπρόσωποι.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ σ'ας γνωρίσωμεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἐπετέλεθ' ἀμεσῶς τῶν δραστηριοτήτων 18 Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τοῦ κόσμου δι' ἀποστολὴν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ὧς ἄνω μνημμάτων καθὼς καὶ μετὰ τῶν 48, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἀποσταλοῦν λευκώματα ἐκ τῶν ὧς ἄνω ἐτοιμασθέντων. Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ θαυμάσιον ἔργον σας καὶ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη καλὴν θέλησιν, ἡ ὁποία μεγάλως συνετέλεσε εἰς τὴν σταθερὰν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναδιοργανώσεώς του.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ σ'ας εὐχαριστήσωμεν θερμῶς ἐκ μέρους τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν. διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγὴν, ἣν μᾶς παρέσχετε καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν διατήρησιν τῆς φιλίας σας πρὸς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Μετὰ τιμῆς

Sachiko Hashimoto

Ὑπ/ντὴς τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἑλληνικοῦ Λαρίσης φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elem. School Hellenikon Larissa planting trees.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ Ε' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Παππηᾶ Σεργῶν 4 σάκκους καὶ διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Χώρας Τριφυλλίας 1 σάκκον με διάφορα εἶδη βοηθείας.

2) Τὸ 17ον Δημ. Σχολεῖον Α' Περιφ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀνω Μυρτιάς Ναυπακτίας 3 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοηθείας.

3) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Τζανείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἐλατοχωρίου Ἰωαννίνων 2 δέματα με διάφορα εἶδη βοηθείας.

4) Τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζαβρόχου Δελβινακίου, Ἡπείρου 3 σάκκους με γραφικὴν ὕλην καὶ διάφορα δῶρα.

5) Τὸ Δημ. Σχολεῖον ΣΣ. Ἀγγίστης Σεργῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρουτῶν Δωρίδος 1 δέμα με ζαχαρωτὰ καὶ παιγνίδια.

6) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Μεγάρων Ἀττικῆς διὰ τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Παιανίας (Λιδέσι) Ἀττικῆς 1 δέμα με διάφορα εἶδη βοηθείας.

7) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀδάμαντος Μήλου διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κρανῶνος Λαρίσης 1 δέμα με παιγνίδια.

8) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Σαλαμίνας διὰ τὸ Νηπιαγωγεῖον Κάτω Μουσισωτίτης Ἰωαννίνων 3 δέματα με παιγνίδια.

9) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Μ. Κρίκου» Ἀθηνῶν δι' ἀπορία παιδιὰ 3 σάκκους με παιγνίδια.

10) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ὀλύμπου Χίου δι' ἀκριτικὸν φυλάκιον 1 μικρὸν δέμα με μαστίχην.

ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΔΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τὰ Δημ. Σχολεῖα, Μαγουλιάνων Γορτυνίας, Ἀμαράντων Κιλκίς, Μαναγούλας Φωκίδος, Μουλκίου Κορινθίας, Μαυροβουνίου Λακωνικῆς, Λαμπινούς Μαγνησίας καὶ Πλατανίου Ναυπακτίας μᾶς ἀπέστειλαν χαμομήλι καὶ ἄλλα φαρμακευτικὰ φυτὰ, διὰ νοσηλευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεύην.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὠρεῖα μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἑκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπ' ὁσῶπως Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, δδὸς Μάκεζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Μαρτίου ἔ. ἔ. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

5) Πρέπει νὰ συμπληρωθῶν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἑγγραφῆς Ἑρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. Δελτία.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΕΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ Ε.Σ.Ν. μαθητρίαι τῆς Δημ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν προσέφεραν 80 δρχ. εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. 78 δρχ. διὰ τὴν τέλεισιν μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ καὶ 50 δρχ. ὑπὲρ τῶν φυλῶν. Μετὰ χεῖματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν 112 ἀγᾶ, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοὺς πτωχοὺς. Ἐκδίδουν σχολ. ἑφημερίδα. Ἐκλάδυσαν δένδρα τῆς Κοινοτικῆς ὁδοῦ. Ὁργανώσαν ἑορτὰς καὶ ἐκδρομὰς, κατὰ τὰς ὁποίας συνέλεξαν χαμομήλι διὰ τὸ Νοσοκομεῖον. Εἰργάσθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν σχολ. Γυμναστηρίου καὶ τὴν τοποθέτησιν ὁργάνων Σωματικῆς ἀγωγῆς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολείου Λεβαδείας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Συνεκέκρυσαν διάφορα εἶδη γραφικῆς ὕλης πρὸς ἀποστολὴν εἰς σεισμοπλήκτα Σχολεῖα τῆς Θεσσαλίας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 12ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφ. Ἀθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐστρώσαν τὴν αὐλὴν με χαλίκα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Βυζάντιον» ἐπισκέφθησαν τὸ Νοσοκομεῖον Π.Κ.Π.Α. εἰς Πεντέλην καὶ διένειμαν δῶρα εἰς τὰ ἀρρώστα παιδιά. Ἐστειλαν εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, βιβλία καὶ παιγνίδια εἰς τὸ Καστανόχωρον Ἀρκαδίας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν, κατήρτισαν σχολ. φαρμακεῖο. Ἐστειλαν α) εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης 400 δρχ. β) εἰς Στέγην Θηλέων Π. Φαλήρου α) Ἀγ. Ἀλέξανδρος 700 δρχ. γ) εἰς τὸ υἱοτεθῆν ὑπ' αὐτῶν Δημ. Σχολεῖον Ζαβρόχου 954 δρχ. καὶ 60 δέματα, δ) ἱματισμὸν, παιγνίδια καὶ γραφ. ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Αἰγῶν Αἰγιαλείας, καθὼς καὶ ἐποπτικὰ ὄργανα καὶ γραφ. ὕλην ἀξίας 500 δρχ. ε) εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Οἰτύλου 50 δέματα, με ἱματισμὸν κλπ. στ) εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Φιλιατῶν 30 δέματα καὶ ζ) εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Βαβυρίου Φιλιατῶν 30 δέματα.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Σπυρίδωνος Λεβαδείας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικὴν τῶν καὶ τοῦ χωρίου. Ὁργάνωσαν διαλέξεις ἐπὶ ὑγιεινῶν θεμάτων καὶ ἐδιδάχθησαν τὰς πρώτας βοηθείας. Ἐβόθησαν πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς συμπαθητῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Γκουμαλίων Φωκίδος, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ μαθητικὸν κουρεῖο. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ὠργάνωσαν θεατρικὴν παράστασιν, τὰς εἰσπράξεις τῆς ὁποίας

Εὐαγγελία Θεολογίτου. Ἑρυθροσταυρίτισσα Γ' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνενεμήθη τὸ Β' Βραβεῖον εἰς τὸν διαγωνισμὸν πινάκων ζωγραφικῆς Evangelia Theologitou, of 3rd High School for girls Athens, received the 2nd prize at the School Art Competition of GJRC.

διέθεσαν δι' ἐνίσχυσιν τῆς Κοινοτικῆς τῶν. Ἐπισκέφθησαν ἀσθενεῖς συμπαθητῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κύρρας Φωκίδος, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώ-

τας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς συμπαθητῶν με γραφικὴν ὕλην. Προσέφεραν 80 δρχ. εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. 78 δρχ. διὰ τὴν τέλεισιν μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ καὶ 50 δρχ. ὑπὲρ τῶν φυλῶν. Μετὰ χεῖματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν 112 ἀγᾶ, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοὺς πτωχοὺς. Ἐκδίδουν σχολ. ἑφημερίδα. Ἐκλάδυσαν δένδρα τῆς Κοινοτικῆς ὁδοῦ. Ὁργανώσαν ἑορτὰς καὶ ἐκδρομὰς, κατὰ τὰς ὁποίας συνέλεξαν χαμομήλι διὰ τὸ Νοσοκομεῖον. Εἰργάσθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν σχολ. Γυμναστηρίου καὶ τὴν τοποθέτησιν ὁργάνων Σωματικῆς ἀγωγῆς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολείου Λεβαδείας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Συνεκέκρυσαν διάφορα εἶδη γραφικῆς ὕλης πρὸς ἀποστολὴν εἰς σεισμοπλήκτα Σχολεῖα τῆς Θεσσαλίας.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γαλατίστης-Χαλκιδικῆς εἰς τὸ μαθητικὸν κουρεῖον. Juniors of Elem. School Galatista cutting the hair of their school-mates.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δάφνου Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Καλλιθέας Φωκίδος, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνατοὺς εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολείου Φερῶν, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ἐφύτευσαν δένδρα. Ἐπισκέπτονται ἀσθενεῖς συμπαθητῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς με γραφικὴν ὕλην.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χαττήμπασι, Λαρίσης, κατὰ τὴν σημειωθεῖσαν πλημμυρὰν εἰς τὸ χωρίον τῶν ἦνοιξαν χάνδακα ἀποχετεύσεως περὶ τοῦ Σχολείου τῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἐλάτης Τρικάλων, ἐφύτευσαν δένδρα καὶ πεύκες εἰς τὴν πρὸς τὸ Σχολεῖον ὁδόν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ἐλασσόνης, εἰργάσθησαν διὰ τὴν διανοεῖν, ἐπισκευὴν καὶ καθαριότητα ἐνὸς παλαιοῦ δρόμου, ποδὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἱστορικὴν μὲν τῆς Ὀλυμπίστισσης τῆς πόλεως τῶν. Ἐπίσης ἐβόθησαν εἰς τὴν καθαριότητα ἐνὸς ἄλλου ἱστορικοῦ Ναυδρίου τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου ἐφύτευσαν 500 δένδρα.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Φροσύνης Ἰωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Ἐφύτευσαν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου δένδρα, ὅς καὶ εἰς κοινοτικὴν ἑκτασιν, τὴν ὁποίαν περιέφραζαν, περὶ τὰ 1000 δένδρα καὶ πεύκες καὶ κυπαρίσσου. Ἀπεξήραναν μικρὰ ἔλη. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου

Σωτηρία Κοτσιάνη. Ἑρυθροσταυρίτισσα Γ' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνενεμήθη τὸ Α' Βραβεῖον εἰς τὸν διαγωνισμὸν πινάκων ζωγραφικῆς. Sotiria Kotsiani, of 3rd High School for girls Athens, received the first prize at the School Art Competition of G.J.R.C.

Μαρκινιάδος Ἀρτῆς, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύτευσαν 600 κυπαρίσσα, 400 ἀμυγδαλιὰς καὶ 150 φράουλες. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Δράμας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Ἐδιδάχθησαν τὰς πρώτας βοηθείας. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους προσφέρουν διάφορα δῶρα καὶ τοὺς βοηθοῦν εἰς τὰ μαθήματα τῶν. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἐπισκέφθησαν τὸ Γηροκομεῖον Δράμας καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς τρεφίμους αὐτοῦ δῶρα ἀξίας 400 δρχ. Τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα ὠργάνωσαν ἑορτὰς, κατὰ τὰς ὁποίας προσέφεραν δῶρα εἰς τοὺς ἀπορούς μαθητῶν τοῦ Σχολείου. Ἐπισκέφθησαν Στρατιωτικὸν φυλάκιον καὶ προσέφεραν δῶρα εἰς τοὺς Ἀκρίτας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χρυσουγῆς Βοΐου, μετέφεραν ὕλην διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ περὶ τοῦ Σχολείου χώρου καὶ τῆς πλατείας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σεβαστοῦ Κιλκίς, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν 120 καρποφόρα δένδρα. Ἐφύτευσαν ἐπίσης εἰς λόφον περὶ τὰ 500 πεύκα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῶν Νηπιαγωγείων Ν. Πετριτσίου Σιντικῆς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἔρανον τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου. Ἐπισκέφθησαν στρατιωτικὸν φυλάκιον καὶ διένειμαν διάφορα εἶδη εἰς τοὺς Στρατιώτας. Φροντίζουν ἕνα παράλυτον παιδάκι.

Φλωρεντία Μπαχά. Ἑρυθροσταυρίτισσα Δημ. Ἐμπ. Σχολῆς Θηλ. Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνενεμήθη τὸ Γ' Βραβεῖον εἰς τὸν διαγωνισμὸν πινάκων ζωγραφικῆς Florentia Bacha of Commercial School for girls Athens, received the 3rd prize at the School Art Competition of G.J.R.C.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΟΠΟΛΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Γέλιο, τραγούδια ακούονται από ένα κλειστό αυτοκίνητο. Στο διάβα του οι άνθρωποι περιέργοι το κοιτούν. Είναι ή μόνη χαρούμενη νότα στην μουντή ατμόσφαιρα. Μόλις μία μικρή ανταύγεια ήλιου χρυσίζει στο φρύδι της ανατολής και ειδοποιεί τα ζωντανά πλάσματα του Θεού ότι είναι ημέρα.

Την καταθλιπτική αυτή ημέρα ξεκίνησαμε για να επισκεφθούμε την Παιδόπολι του Αγίου Ανδρέα.

Ανεβασμένες στο αυτοκίνητο της Παιδόπολης τρέχαμε για να δώσουμε τη χαρά στα όρφανά παιδάκια, που τόσο αλύπητα τα χτύπησε η μοίρα.

Η ευχάριστη διαδρομή μας παίρνει τέλος, διότι φθάσαμε στην Παιδόπολι. Η παιδόπολι αποτελείται από μεγάλα καθαροασπισμένα κτίρια, μία έκκλησήτα και ένα σχολείο με τις 4 πρώτες τάξεις του Δημοτικού.

Το προσωπικό φροντίζει τα παιδάκια με αληθινή στοργή.

Κατεβαίνοντας απ' το αυτοκίνητο ή άρχηγός και το προσωπικό μας υπεδέχθησαν μ' εγκάρδιότητα, ενώ τα παιδάκια μας κοιτάζουν έκπληκτα, διότι είμαστε οι πρώτοι τους επισκέπτες.

Ένας από τους κ. Καθηγητές μας, που μας συνόδευαν, τους ανέπτυξε με λόγια θερμά και απλά την σημασία της έορτης των Χριστουγέννων.

Παίξαμε μαζί τους, τραγουδήσαμε και προσπαθήσαμε όσο μπορούσαμε να τα κάνουμε να νοιώσουν ότι είναι αδελφάκια μας και ότι η Κοινωνία τ' αγαπά και τα προστατεύει, διότι έχει ανάγκη από καλούς και χρήσιμους πολίτες.

Μας απήγγειλαν κι αυτά ποιήματα και στο τέλος τους μοιράσαμε τα δώρα μας.

Η εξόρμησης αυτή μας έδωσε νέα φτερά για να συνεχίσουμε το θεάρεστο αυτό έργο.

ΣΟΦΙΑ ΖΕΡΒΑ

Δημοσία Έμπορική Σχολή Θηλ. Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

- 1) Π . . . Σ
- 2) Π . . . Σ
- 3) Π . . . Σ
- 4) Π Σ
- 5) Π Σ
- 6) Π Σ
- 7) Π Σ
- 8) Π Σ
- 9) Π Σ

- 1) Άντωννμια
- 2) Μέρος του σώματός μας.
- 3) Νήσος των Κυκλάδων
- 4) Όρος της Ήπειρου
- 5) Ποταμός της Πελοποννήσου.
- 6) Ένας από τους επτά σοφούς της Αρχαίας Ελλάδος.
- 7) Σοφός της Σάμου
- 8) Τύραννος της Σάμου.
- 9) Κόλπος της Θεσσαλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΕΚΟΣ
Γυμν. Άρρ. Κορίνθου

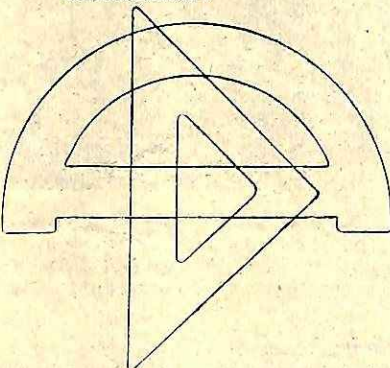
ΣΚΑΛΑ

1. Π - - - - -
2. Π - - - - -
3. Π - - - - -
4. Π - - - - -
5. Π - - - - -
6. Π - - - - -
7. Π - - - - -
8. Π - - - - -

1. Πόλις της Αττικής
2. Έλλην μαθηματικός
3. Όνομα
4. Όρος της Στερεάς Ελλάδος
5. Όμας Ποδοσφαιριστών
6. Κόλπος της Πελοποννήσου
7. Αποικία της Κορίνθου
8. Πόλις της Κοζάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Μαθ. Ευαγγελικής Σχολής Ν. Σμύρνης

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΑΓΛΙΔΗΣ
Γυμν. Γιαννιτσών

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)

- 1) Νήσος του Αιγαίου
- 2) Τό πλέον απαραίτητον στοιχείον δια την ζωήν
- 3) Πόλις της Κύπρου
- 4) Σπουδαία Άγγλική εφεύρεσις.
- 5) Έκεϊ ιδρύθη ή φιλική εταιρεία
- 6) Αρχαίος τραγικός ποιητής.

Τα αρχικά δίδουν το όνομα ελληνικής νήσου.

ΜΑΡΙΑ Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
Γυμνάσιον Νάξου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

—Τό ποίημα Νανά, τό είπες ώραία πουν έλεγε...
—Γιά ποιά;
—Μά σου τό είπα

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΗΜ. ΠΙΠΙΛΗΣ
Μαθ. 3ου Δημ. Σχολ. Μεγάρων

ΣΚΑΛΑ

- 1) Π - - - - Σ
- 2) Π - - - - Σ
- 3) Π - - - - Σ
- 4) Π - - - - Σ
- 5) Π - - - - Σ
- 6) Π - - - - Σ
- 7) Π - - - - Σ
- 8) Π - - - - Σ

- 1) Νήσος των Κυκλάδων
- 2) Πατήρ του Αχιλλέως
- 3) Μυθικός ήρωας του Άργους
- 4) Μέγιστος πολιτικός των Αρχαίων Αθηνών.
- 5) Κύκλων υιός του Ποσειδώνος.
- 6) Είς των 7 σοφών.
- 7) Άγωνιστής της Έπαναστάσεως φονευθείς εις τό Μανιάκι.
- 8) Μεγίστη χερσόνησος της Ελλάδος.

ΑΘΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βον Γυμν. Άρρένων Τριπόλεως

ΡΗΤΟΝ

Με τά αρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων σχηματίζετε ένα αρχαίον ρητόν.

- 1) Σαρκοφάγον.
- 2) Κράτος της Κεντρικής Ευρώπης.
- 3) Ποδοσφαιρική όμάς.
- 4) Άσμα.
- 5) Πόλις της Μακεδονίας.
- 6) Νήσος της Μεσογείου.
- 7) Τίτλος εφημερίδος.
- 8) Πόλις των Ινδιών.
- 9) Όρος της Ελλάδος.
- 10) Νήσος του Αιγαίου.

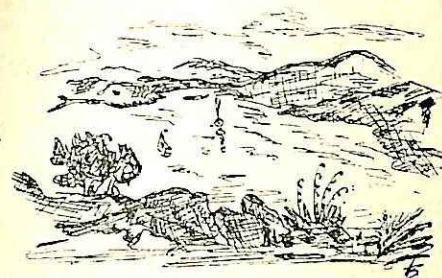
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Μαθητής Γυμνασίου Κασσάνδρας

ΧΑΡ. Γ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ

- 1) Διατηρεί την καύσιν.
- 2) Ποιός έγραψε την «φόνισσα».
- 3) Όρος της Πελοποννήσου.
- 4) Ποταμός της Πελοποννήσου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΑΚΑΤΟΣ
ΙΒ' Γυμνάσιον Αθηνών

ΧΑΡ. Γ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ
Γυμν. Λαυρίου

Απόμερο άκρογιάλι
ΖΗΝΟΒΙΑ ΤΣΙΚΑΛΑΚΗ
4ον Γυμν. Θηλ. Αθηνών

Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

—Καθηγητής: Πές μου Τάκη, σε τί διαιρείται τό αυτό;

—Τάκης: Τό αυτό διαιρείται στο λαβύρινθο...

—Καθηγητής: Και τί είναι μέσα στο λαβύρινθο;

—Τάκης: Ό Μινώταυρος, κύριε Καθηγητά.

ΖΩΓΡΑΦΟΥΛΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθ. Δημ. Σχ. Αλεξανδρείας (Γιδα)
Θεσ/νίκης

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

- 1) Π - - - - -
- 2) Π - - - - -
- 3) Π - - - - -
- 4) Π - - - - -
- 5) Π - - - - -
- 6) Π - - - - -

- 1) Όρος Κεντρικής Μακεδονίας
- 2) Ακρωτήριο Αφρικής
- 3) Μία εκ των Έπτανήσων
- 4) Ποταμός Μ. Ασίας
- 5) Κράτος Αμερικής
- 6) Αξιόλογος λιμήν της Αυστραλίας

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Γυμνάσιον Καλαμπάκας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τί εφευρέσεις έκαναν οι κάτωθι εφευρέται και πότε;

- Γουτεμβέργιος
- Μπλανσάρ
- Νεύτων Ισαάκ
- Κέλσιος Άνδρέας
- Φραγκλίνος
- Μογγολφιέ
- Φούλτων
- Κάμερερ
- Μαρκόνι
- Ράιτ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΑΡΑΛΗΣ
Γυμνασ. Λαγκαδίων Γορτυνίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποιός ό μεγαλύτερος σεισμός των τελευταίων χρόνων.
- 2) Ποιός έκαμε τό άγαλμα της Αθηνάς του Παρθενώνος.
- 3) Ποιός άφήρεσε τά άετώματα του Παρθενώνος
- 4) Ποιός εφεύρε την ναυτικήν πυξίδα.
- 5) Ποίο τό ισχυρότερο τηλεσκόπιο του κόσμου.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. του Αου Προτύπου Γυμν.
Άρρένων Αθηνών

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ω-, η-ύ-, ό-, ά- -ο-, ο-α-ε-η, -ου-, -ώ - -ο-α
* Αν συμπληρωθή, θα διαβάσετε ένα γνωμικό.

ΦΩΤΙΟΣ Β. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
Μαθητής Γυμν. Έλευσίνος

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Πόσους κατοίκους έχει τό Λουξεμβούργον;

2) Ποϋ εύρίσκεται τό όρος Κούκ;

3) Ποία ήτο ή παλαιά πρωτεύουσα της Πολωνίας.

Ι. ΒΙΝΤΑΛ

Γυμν. Ν. Φιλαδελφείας.

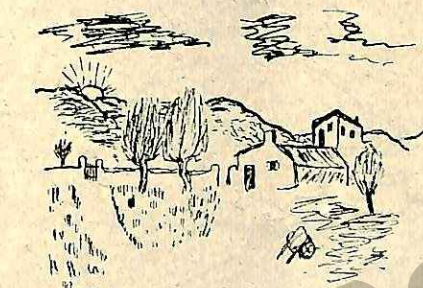
Δάσκαλος: Για πές μου Πέτρο τί είναι ό Έρακλής;

Πέτρος: Ποδοσφαιρική όμάδα, που νικήθηκε από την Α.Ε.Κ. με 5-3.

Παράσχος Όδυσσεύς
Γυμν. Μουζακίου.

Ό παππούς του παππού μου τί τον είχε τον παππού μου;

ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
μαθητ. Γυμν. Παραρτήματος Συκουρίου

Τό σπίτι μας

Κ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Νικαίας

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)

- 1) Λιμήν της Πρόσω Ασίας
- 2) Μεγαλύτερος ποταμός της Αλβανίας
- 3) Σπουδαία έμπορική πόλις του Βελγίου.
- 4) Τό ύψιστον όρος της Ευρώπης.
- 5) Τό ύψιστον όρος της γής.
- 6) Ό μεγαλύτερος λιμήν της Δυτικής Μεσογείου.
- 7) Πόλις της Κεντρικής Πελοποννήσου.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μαθ. Γυμν. παραρτ. Διακοπτού

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Γιαννάκης: Μπαμπά σήμερα βγήκα δεύτερος στο τρέξιμο.
Μπαμπάς: Μπαράβο παιδί μου και πόσα παιδιά τρέχατε;
Γιαννάκης: Δύο.

ΑΒΕΔΙΣΙΑΝ Μ. Χ.
Α' Πρότ. Γυμνασίου Άρρένων Αθηνών

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΝΑΓΡΑΜΜΑ

* Από κάθε μία των κάτωθι λέξεων πρέπει να σβήσετε ένα γράμμα. Τα υπόλοιπα γράμματα των λέξεων διαβαζόμενα στην συνέχεια δίνουν την ζητούμενη γεωγραφική έννοιαν. Εάν τώρα ή λύσις είναι σωστή τότε τά αρχικά των ζητούμενων γεωγραφικών έννοιών διαβαζόμενα καθέτως και στη σειρά τους πρέπει να σας δώσουν νήσον άνήκουσαν γεωγραφικώς στην Αφρική, πολιτικώς δε στη Γαλλία.

1) Μας Δεν Ρκαι = Νησιωτική συστάς του Ατλαντικού.

2) Αλς Αωσ Και = Χώρα Αμερικής

3) Δεα Μαιβ Εντυ = Όρος της Αριανής.

4) Αλο Γες Ρικα = Χώρα του Ατλαντος Αφρικής.

5) Γιολ. Χανι. Νεσκ. Μαπου, Ρεγκ = Πόλις άδαμάντων (Αφρικής).

6) Αίγ. Ακυ, Ρεα = Την θέσιν της είχε άλλοτε ή Κων/πολις (πολιτικώς).

7) Σια, Καί, Γονυ = Πόλις της Β. Αμερικής.

8) Κονυ, Ισλαμ, Νιδ, Ιτα = Μία από τας 6 άποικίας της Αυστραλίας

9) Αδης, Ληα, Ισα = Πόλις της Αυστραλίας.

10) Ρε, Ιω, Σμη = Πρωτεύουσα Εύρωπ. κρατους.

11) Σηλ. Ρυσ. Κια = Τά πεδία αυτά είναι στο Παρίσι.

ΒΙΚΥ ΘΙΑΔΑΚΗ
ΣΤ' Γυμν. Θηλ. Αθηνών.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Είμαι εξακουστή πόλις της Ελλάδος, αν μου κόψης την κεφαλή, γίνομαι άναφορική άνωθυμμία Έτσι όπως είμαι αν με ιδής,

Πόλις της Μαγιόρκας είμαι.
Εάν μου πάρης τό κεφάλι στα άθλήματα θα με βρείς

ΣΟΥΛΑ ΣΠΑΝΟΥ
Μαθήτρια Α' Δημ. Σχολ. Αλεξανδρείας (Γιδα) Ημαθίας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΗΝ

—γ- δ- λ-γ- —μ-ν- μ- —μ-σ- —λ-ς
* Εάν συμπληρώσετε τας άνωθι παύλας θα βρήτε την φράσιν, που είπε ό Χριστός περί όρκου.

ΜΑΝΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
μαθ. Γυμνασίου Μουζακίου Καρδίτσας

Π. ΠΕΤΡΟΥ
Έμπορ. Σχ. Θηλέων

Κάθε χορός έχει την Πατρίδα του

- 1) Σάμπα
- 2) Ταραντέλα
- 3) Μαζούρκα
- 4) Μπολέρο
- 5) Ρούμπα
- 6) Χούλα
- 7) Ταγκό
- 8) Βάλς
- 9) Λάμπεθ Ουόκ
- 10) Κουκαράτσα

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΕΛΛΙΟΣ
Γυμνάσιον Ναυπλίου

*

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Αν συμπληρώσετε τὰ σύμφωνα θὰ διαβάσετε ὀνόματα ἡγεμόνων τῶν ἀνατολικῶν λαῶν καὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

- 1) -α- -υ-η-
- 2) -α-ειο-
- 3) Α- -α-ε- -η-
- 4) -ο-ο-α-ο-

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝ. ΠΑΪ-ΣΗ
Γυμνασ. Θηλέων Καρδίτσας

*

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποία ἡ πρωτεύουσα καὶ ποῖον τὸ νόμισμα ποὺ χρησιμοποιοῖ ἡ Αἰθιοπία.
- 2) Ποία ἡ πρωτεύουσα, ποῖον νόμισμα καὶ ποῖαν γλῶσσαν χρησιμοποιοῖ ἡ ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ.
- 3) Ποία νομίσματα χρησιμοποιοῦν τὰ κάτωθι κράτη. ΙΡΑΚ. ΕΚΟΥΑΝΤΟΡ.
- 4) Ποία ἡ πρωτεύουσα καὶ ποῖον τὸ νόμισμα τῆς ἸΣΛΑΝΔΙΑΣ.
- 5) Ποία ἡ γλῶσσα καὶ ποία ἡ πρωτεύουσα τοῦ ΠΕΡΟΥ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ
Α' Γυμν. Ἀρρένων Βόλου

*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

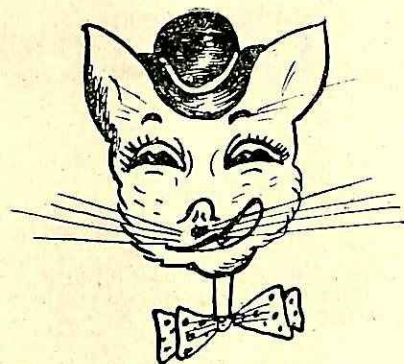
Ἐνα πλοῖο ἔχει ὕψος 12 μέτρων καὶ ἡ σκάλα, ποὺ ἀνεβαίνουν ἐπάνω του ἔχει 24 σκαλοπάτια, δηλ. τὸ ἕνα ἀπέχει ἀπὸ τὸ ἄλλο μισὸ μέτρο. Κάποια στιγμή ὅμως ἡ θάλασσα ἐφούσκωσε, δηλ. ἐσηκώθηκε κατὰ 6 μέτρα. Πόσα σκαλοπάτια ἐχώθηκαν εἰς τὸ νερό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΧΑΙΡΑΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

*

Τὸ πρωτοβρόχι
ΣΟΦ. ΠΕΤΣΙΚΑ
Ἐμπορ. Σχολ. Θηλ. Ἀθηνῶν

Τὸ γατάκι μου

ΧΡ. ΔΙΑΒΑΤΟΥ
Γυμν. Ἀριδαίας

*

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἀπὸ ποταμὸ Εὐρώπης
δύο γράμματα, ἀν' κρύψης
φίδι τρομερὸ Ἀσίας
στὴ στιγμή θὰ ἀντικρύσῃς.

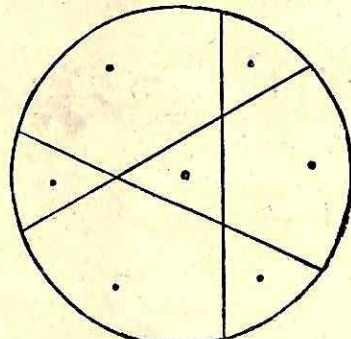
ΚΩΣΤΑΣ ΡΑΠΤΗΣ

Μαθητὴς Παλαιαίτης Σχολῆς
Μεσολογγίου

*

ΔΥΣΕΙΣ

Μονοκονδυλιά

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως: 1) Ποῦς—παῖς 2) Ρέ—αν, 3) ἄρα—ἀνά—ἀπό, 4) νῆ—ἀντα—ΑΜ, 5) ΝΝ—νῆ, 6) αὐτο—χαρά, 7) ΞΙ—σά, 8) ας—δυνα—ΟΡ, 9) Σῶα—ἀνά—ἐνα, 10) τὰ—ὦν, 11) Τίμα—ἀνία.
Καθέτως: 1) πανι—ράσα, 2) ΡΗ—Σώ, 3) ὦρα—νύξ—ἀτι, 4) νε—ἀντιο—ΑΜ, 5) ἀν—νά, 6) ἐννέα (ἀνορθ.)—Νίνα, 7) ατ—γά, 8) ΑΑ—ἀνάσα—ὦν, 9) Ινα—Ἡρα—ἐνι, 10) πα—δν, 11) Μαλλιά—Κατάρας.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Μιχαῆλ, 2) Ἡρόδοτος, 3) Δούναβις, 4) Ἑλβετία, 5) Ντὼν, 6) Ἀθήναι, 7) Γεδεών, 8) Ἀσσυριαῖον, 9) Νεφθαλείμ.
Μὴδὲν ὄγαν

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Τὸ 362 π.Χ., 2) Τὸ 415 π.Χ., 3) Ὁ Περδίκας, 4) Ὁλυμπία, 5) Τὸ 429 π.Χ., 62 ἐτῶν.

ΣΚΑΛΑ

1) Ζεβεδαῖος, 2) Ζωολογία, 3) Ζάλογγον, 4) Ζάππας, 5) Ζενίθ, 6) Ζεύς.

ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ

1) Ἰουλιέττα, 2) Βιργίνια, 3) Βαρκίς, 4) Βεατρίκη, 5) Πολυδεύκης, 6) Ὀμφάλη, 7) Δωροθέα, 8) Ἰζόλδη, 9) Πυλάδης, 10) Κλεοπάτρα, 11) Δαλιδά.

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΞΕΡΟΥΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

1) ὁ Αἰκάιος, 2) ὁ Βουλγαροκτόνος, 3) ὁ Σοφός, 4) ὁ Παραβάτης, 5) ὁ Πολιορκητής, 6) ὁ Μέγας, 7) ἡ Ἀθηναία.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) ὁ Θαῖς, 2) εἰς τὸν Ἀμερικὸν Βεσπούκην, 3) εἰς Καναδᾶν, 4) τὸ 476 μ.Χ., 5) Τόκιον, 6) Σόλων, 7) 1099, 8) Ἰάκωβος Γκεγκορυ.

ΑΙΝΙΓΜΑ
Τόνιν, Τον—Τον.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Ἡ Μαδονγκασκάρη, 2) τοῦ Χαλεπῶ, 3) στήν Ρωσίαν.
ΣΚΑΛΑ

1) Ἀαρ, 2) Λίστ, 3) Ὁρίων, 4) Σκοῦνα, 5) Μυκῆναι, 6) Βικτωρία.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) τὸ Σαντιάγο πληθ. 800 χιλ., 2) 800.000 τ.χ., 3) τὸ Χαρτούμ, 4) τὸ Ράς—Νταχάν 5ψ. 4.600, 5) ὁ Ἀμούρ, 6) ἔκτασις 100.000 τ.χ. πρωτ. Πόρτο—Νόβο, 7) Γκράν—Σάσο ὕψος 2920 μ.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΗΦΟΣ

Βε—νι—ζ—ἔλος

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Σκάφρ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) 1789, 2) 21—2—1913, 3) 1296, 4) τὸ 1938, 5) 287 π. Χ.

ΕΛΕΝΗ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ἀσία, 2) Ἀσία, 3) Ἀφρική, 4) Κίνα, 5) Φιλιππίναι.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ὁ Ἀησιδάμος

ΑΙΝΙΓΜΑ

Καλὲ—Καλαί.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μπάρι—Ἀμπάρι

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΟΧΗ

ΑΡΧΑΙΟΝ ΡΗΤΟΝ

1) Παρνασσός, 2) Ἀντίβας, 3) Νόβελ, 4) Μῆλος, 5) Ἐρμῆς, 6) Τεχεράνη, 7) Ρόμμελ, 8) Ὁσλο, 9) Νεϊτά, 10) Ἀναξίμανδρος, 11) Ρίμνι, 12) Τίσι, 13) Σενέκας, 14) Τάξις, 15) Ὁξυγόνον, 16) Νάουσα
Πᾶν μέτρον ἄριστον

τὰς μὲν τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε, τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλικὰς οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν.

ΣΚΑΛΑ

1) Πῶς, 2) Ποῦς, 3) Πάθος, 4) Παππᾶς, 5) Πίνακας, 6) Πίνδαρος, 7) Πυθαγόρας, 8) Παράδεισος, 9) Παπαφλέσσας, 10) Πελοπόννησος.

ΣΚΑΛΑ

1) Κόρος, 2) Καπνός, 3) Κρουνός, 4) Κομνηνός, 5) Καθήμενος, 6) Κοπερνίκιος, 7) Κατακουζηνός.

ΣΚΑΛΑ

1) Α, 2) Ἀς, 3) Ἀρα, 4) Ἀρης, 5) Ἀξίος, 6) Ἀμελής, 7) Ἀτρώτος, 8) Αἰσχίνης, 9) Ἀρτάβαζος, 10) Ἀλκιβιάδης.

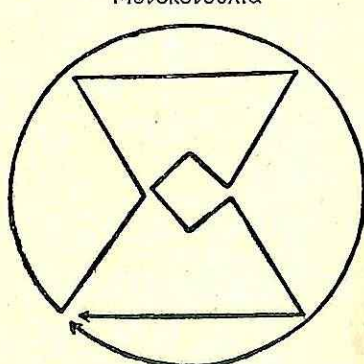
ΣΚΑΛΑ

1) Α, 2) ἄν, 3) μπῆ, 4) ἄνευ, 5) Κάσος, 6) Ρουβήμ, 7) Ὀλυμπος, 8) Τυρταῖος, 9) Σαμοθράκη.

ΣΚΑΛΑ

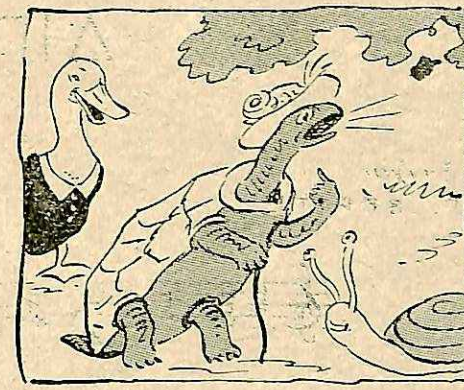
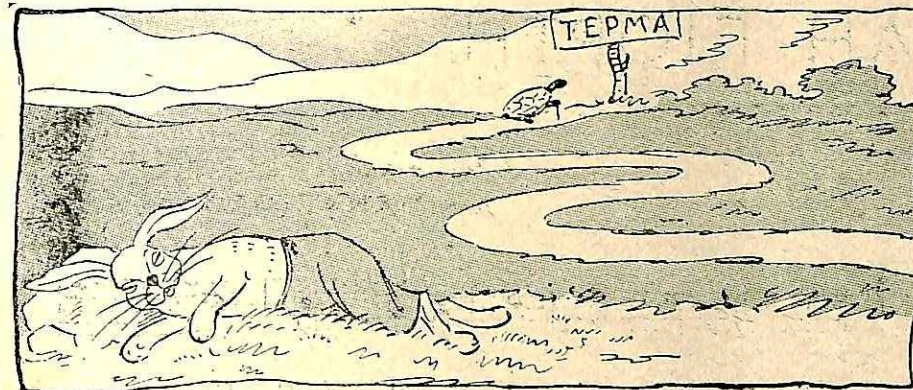
1) Ο, 2) Ρέ, 3) Ναί, 4) Οἶτη, 5) Κίμων, 6) Πρέσπα, 7) Αἰγαῖον, 8) Λεωνίδας, 9) Ρουμπάνης.

Μονοκονδυλιά

Η ΧΕΛΩΝΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ

Υπό ΑΝ. ΒΩ.

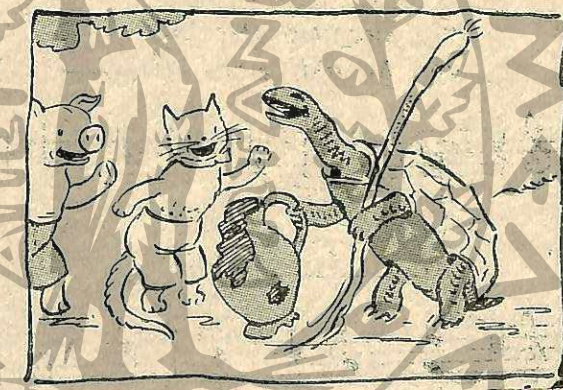
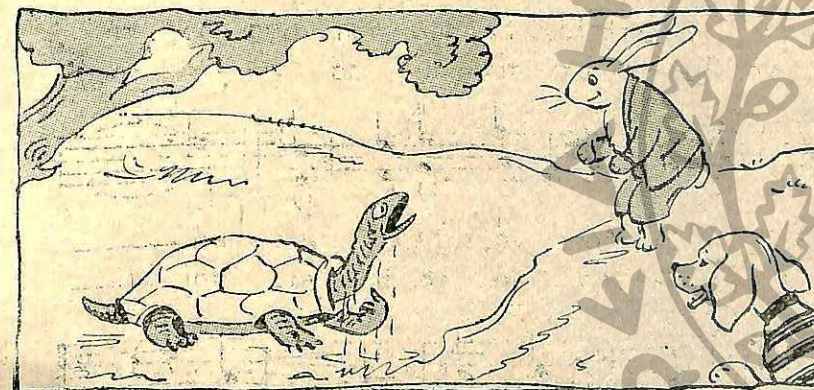
Ὅπως ξέρετε, πιστεύω, μιὰ φορὰ ἡ κυρά χελώνα τὸ λαγὸ εἶχε νικήσει σὲ ταχύτητος ἀγῶνα. Γιατὶ βέβαιος ἐκείνος, ὅτι θὰ τὴν ξεπεράσῃ, πλάγιασε, καὶ δρόμο πῆρε, ὅταν πιά εἶχε κείνη φτάσει.

Καὶ κατόπιν ἡ χελώνα σ' ὅλους φώναζε ἀράδα: «Νά, ἐγὼ εἶμαι ἡ πρώτη στῶν ποδιῶν τῇ γρηγοράδᾳ! Τώρα ὅποιος θέλει ὥς ἔρθῃ γιὰ νὰ παραβγῇ μ' ἐμένα, Καὶ τὰ ζῶα τὴν ἀκούγαν ἀπ' τὰ γέλια λιγώμενα.

Ὅσπου ὅλα μ' ἕνα στόμα καὶ φωνούλα δυνατὴ, «μπρός, τῆς λένε, ὥς παραβγοῦμε, χελωνίτσα μου κουτή». Ἡ χελώνα θέσι παίρνει. Μπαίνουν στὴ γραμμὴ καὶ τ' ἄλλα, τὸ λελέκι σῆμα δίνει, κι ἀρχινᾶνε τὴν τρεχάλα.

Σὲ λιγάκι τερματίζουν, ἄλλο πίσω, ἄλλο μπροστά, ἀναλόγως τῶν ποδιῶν τοῦ τὸ καθένα χωριστά, κ' ἡ χελώνα, ὅπως ὅλοι τὸ περίμεναν κειτέρᾳ, ἔφτασε... τὴν ἄλλῃ μέρα.

Κι ὅλο ἔλεγε: «Μ' ἀλήθεια; Ἡ τελευταία ἦρθε γώ, ποὺ περνῶ καὶ τὸ λαγό;!» «Ὅχι τελευταία, ὄχι, τῆς φωνάζει ἕνας κουνέλος. Ἦρθες πρώτη... ἀπὸ τὸ τέλος».

Τότε ἀκούστηκε ἕνα «μπράβο» στὴς ταχύτητος τὸν ἄσσο!... κι ὅλα στάθηκαν παράτα, κι αὐτὶ δάφνη γιὰ βραβεῖο, τῆς ἐδῶσαν ἕνα πράσσο, κι ἀντὶ κύπελλο τῆς νίκης, μιὰ κουτσὴ παληκοκάντα!...

ΔΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΤΙΧΟΙ
Γ. ΒΕΡΙΤΗ.

ΜΟΥΣΙΚΗ
Α.Λ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Χα-ρῆ- τεᾶ- δερ-φια τῇ με- γά- λη μας γιορ- τῇ —
Ἀν-δοῦν οἱ κάμ-ποι κε- λαῖ- δοῦ- νε τὰ που- λιά —

— Εἶν' ἡ γιορ- τῇ τῆς πί- στης καὶ τῆς λευ- τε- ριάς —
— Ψυ-χὲς ἡ- ρώ- ων ξε- κι- νοῦν ἄ- πό ψη- λά —

Ποῦ προ- μη- νᾶ τὸν ἐρ- χο- μὸ τοῦ λυ- τρω- τῇ Καὶ τῶν προ-
Κί' ὁ λό- γυ- ρά μας φτε- ρου- γᾶ νεᾶ- πό χα- ρά Καὶ τρα- γου-

γό- νων δια- λα- λεῖ τὴν ἄ- ρε- τῇ. — Αὐ-τῇ τῇ μέ- ρα λάμ- πει ὁ
δοῦν μα-ζὶ μας "Χαῖρ' ἔ- λευ- τε- ριά. — Χα-ρῆ- τεᾶ- δερ-φια, τὴν τρα-

ἡ- λιος πειὸ γλυ- κά, — τὸ χαῖ- ρε ψάλ- λουν τὰ οὐ- ρά- νια πρὸς τῇ
νῇ δι- πλή γιορ- τῇ, — ὁ- μνο- λο- γει- στε τὸν οὐ- ρά- νιο λυ- τρω-

γῆ — κί' ἄν- τι λα- λοῦ- νε τὰ δου- νά, τὰ ἑλ- λη- νι- κά —
τῇ — κί' ἄ- γω- νι- στεῖ- τε μο- νια- σμέ- νοι, δυ- να- τοί —

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΤΑ.

— καὶ στίς ψυ- χὲς ζυπνοῦν τὴν πί- στη πού νι- κᾶ. —
— γιὰ μιὰ ἑλ- λά- δα φω- τει- νῇ, Χρι-στια- νι- κῇ. —

D.C.